

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah.
Velja za vse leto..... \$6.00
Za pol leta..... \$3.00
Za New York celo leto... \$7.00
Za inozemstvo celo leto... \$7.00

GLAS NARODA

Glas slovenskih delavcev v Ameriki

The largest Slovenian Daily
in the United States.
Issued every day except Sunday
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON. 2876 CORTLANDT

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: 4687 CORTLANDT.

NO. 85. — ŠTEV. 85.

NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 12, 1922. — SREDA, 12. APRILA, 1922.

VOLUME XXX. — LETNIK XXX.

NADALJNI NEUNIJSKI MOŽJE ZASTAVKALI

UNIJA STAVKUJOČIH PREMIO GARJEV DOLŽI DELODAJALCE, DA IMPORTIRAJO OBOROŽENE BANDITE. — PREMIO GARJEV V MARYLAND OKRAJU SO DOBILI ZADNJO PLAČO. USTAVNO POVELJE PROTI ORGANIZATORJEM U. M. W.

Pittsburgh, Pa., 11. aprila. — Z ribolovom ter delajo dolge izpliv unijskih organizatorjev ter stavke je občutiti v vedno večji meri koksovih ozemljih Pennsylvanije, kjer je zaposleno neunijsko delo. Zastavkalo je tudi več kot 350 premogarskih delodajalcev in delavcev, proti katerim se je dvignilo obtožbe pred več kot enim letom. Generalni pravdnik namerava še tekom današnjega večera odpotovati iz tega mesta v Washington.

Indianapolis, Ind., 11. aprila. Generalni pravdnik Daugherty bo obnovil danes tukaj preiskavo v zadevi 266 premogarskih delodajalcev in delavcev, proti katerim se je dvignilo obtožbe pred več kot enim letom. Generalni pravdnik namerava še tekom današnjega večera odpotovati iz tega mesta v Washington.

STRELJANJE IN UBOJ RADI LJUBOSUMNOSTI.

Cumberland, Md., 11. aprila. Premogarji Maryland okraja so dobili večerj svojo zadnjo plačo in približno sto tisoč dolarjev se je razdelilo med približno 1200 mož.

Charleston, W. Va., 11. aprila. V višem sodišču se bo danes razpravljalo o sodniški prepovedi, izdani proti uradnikom in organizatorjem U. M. W. v namenu, da se prepreči njih nadaljnje poskuse, da organizirajo neunijske premogarje.

Wilkesbarre, Pa., 11. aprila. Fantje zaposleni pri lomljenju premoga, so se poslužili prilike, katero jim je dala stavka premogarjev, da mogoče privikrat v svojem življenju v resnici uživajo prosto naravo in božje sonce.

Baseball je sedaj njih glavna zabava, a številni se pečajo tudi

ŠE EN BALFOUR BO PRIŠEL V AMERIKO.

London, Anglija, 11. aprila. Proti Združenim državam je odpotoval Arthur Balfour, jeklarški magnat iz Sheffielda, da bo protestiral proti visoki carini, ki jo nalaga Amerika na angleške jeklarške izdelke. Tukaj bo nastopila v ulogi zastopnika vseh angleških trgovskih zbornic.

IMENOVANJE DVEH NOVIH AMERIŠKIH GENERALOV.

Washington, D. C., 11. aprila. Predsednik Harding je imenoval brigadnega generala William Hneryja Haya in E. W. Deyerja.

GRKI IN TURKI SO SE ZOPET SPOPADLI.

Atene, Grško, 9. aprila. — Na fronti pri Dorylee v Mali Aziji so se zopet vneli vroči boji med Grki in Turki. Vsi zavezniški poskusi, da se doseže med obema strankama sporazum, so ostali brezuspešni.

VELIK BANONI ROP NA SICILIJU.

Catania, Sicilija, 11. aprila. — Barčni roparji so napravili tukaj bogat plen, ko so oropali blagajno tukanjske podružnice Sicilske banke ter odnesli devet milijonov fr. Trije bančni stražniki so bili nato aretirani, ker se domneva, da so bili v zvezi z roparji.

VELIKO FRANCOSOV UBITIH V ŠLEZIJI.

Kattowitz, Šlezija, 9. aprila. — Ko so francoski vojaki stikali v neki luknji za skritim orožjem, je eden med njimi zadel na zakopano mino, ki je eksplodirala. Dvajset vojakov je bilo na mestu mrtvih, dvanajst pa ranjenih.

ROJSTNO MESTO GENERALA GRANTA.
Slika nam kaže glavno ulico na Point Pleasant, Ohio, kjer je bil rojen predsednik Grant. 27. aprila se bodo vršile v tem mestu velike slavnosti, kajti tistega dne bo minilo ravno sto let izzaj njegovega rojstva.

ŠEST BANDITSKIH TOLP POLJSKA ZAROTA PROTI NEMCEM

Poraz, katerega so doživeli zvezne čete iz rok banditov, je le še povečal resnost položaja.

Washington, D. C., 11. aprila. — Oficijska sporočila, ki so dospela danes semkaj, kažejo, da je opaziti povečano revolucionarno in banditsko delavnost v mehiških državah Vera Cruz, Jalisco in Nayarit. Ustaši v Nayaritu štejejo baje dvesto do tristo mož ter se nahajajo pod vodstvom nekoga Pablo Gonzalesa. Poroča se, da je v Jalisco šest ločenih tolp, ki se nahajajo v javnem uporu proti centralni vladi, čeprav se glasi, da je njih moč za enkrat neznatna.

Ustaški delavnosti v Vera Cruz državi so postale v zadnjem času precej važne radi poraza, katerega je zadal ustaški voditelj, general Miguel Aleman zveznim četam. Zvezni poveljnik v Vera Cruzu je izjavil, da so ustaši boljše oboroženi in opremljeni kot pa njegove čete ter naprosil zvezne oblasti, naj prepevodo prodajo orožja ali municije katerekoli vrste.

V severnih državah Mehike pa je ustaško gibanje v zadnjem času precej ponehalo, čeprav pride sempatam do posameznih malih uporov v Chihuahui, Durango in Coahuila.

GRŠKA BANKA JE ZAPRLA SVOJA VRATA.

Washington, D. C., 11. aprila. Trgovski departament je dobil danes brzojavno obvestilo, da sta grška borza in narodna banka prenehali poslovati. To se je zgodilo vsled tega, ker je hotela vlada izsiliti od nje posojilo.

GRKI ZAVRNILI PREMIRJE S TURKI.

Atene, Grška, 11. aprila. — V neki brzojavki na Exchange Telegraph Company iz Sirme se glasi, da je tamošnji grški glavni stan odločno zavrnil predloge za premirje s Turki, v kolikor se ti predlogi tičejo umaknenja grške armade s črte Afium-Karant-sar in Saki-Zehr.

ZADEVA ARBUCKLA PRED POROTNIKE.

San Francisco, Cal., 11. aprila. Pričevanje v tretji obravnavi proti Roseoe Arbucklu, mora biti zaključena danes popoldne, s glasno s sodnikom Louderbackom in usoda igralca bo jutri izročena v roke porotnikov.

ZAGONETEN UMOR V NEW YORKU

Štirideset let stara ženska v dolnem New Yorku je postala žrtev degeneriranja.

Umor, ki živahno spominja na metode, katerih se je posluževal Jack the Ripper, se je završil v tork zjutraj v veži petnadstropne tenement hiše na št. 17 Catharine St., nedaleč proč od Chatham Square. Žrtev umora je postala štirideset let stara Nellie Tracy, koje razparano truplo so našli v bližini nekih vrat, ki vodijo iz črce na dvorišče. Poleg nagega trupla je ležala obleka ter par čevljev. Soglasno s policijo so videli umorjeno par ur pred umorom v spremstvu nekoga možkega na cesti.

Umorjena je bila v dotični sediščini splošno znana oseba. Truplo je identitiral neki mladi možki, ki stanuje v dotični hiši, potem ko ga je našel hišnik Nedelski.

Obvestil je takoj policijo, ki je bila kmalu na lieu mesta, a truplo je moralo ostati v veži čeli dve nadaljnji uri, ker ni bilo sodniškega zdravnika od nikoder.

DVESTO GALON BRINJEVCA UKRADENEGA.

Warehouse Point, Conn., 11. aprila. — Iz skladišča Baird Danies Company je bilo večerj zvečer ukradenih dvesto galon brinjeveca. Policija ne ve, kako je bila izvršena tatvina, dasiravno so policisti noč in dan stražili skladišče. (Nam se pa zdi. Op. ur.)

EKSPLOZIJA V ŠLEZIJI.

Berlin, Nemčija, 10. aprila. — Velikansko razburjenje je bilo zaznamovati danes v Gleiwitzu v zvezi z eksplozijo, ki se je završila v Huetten in tekom katere je bilo ubitih več francoskih vojakov.

Glasi se, da bo še danes proglašeno vojno pravo.

NEZGODA RAZISKOVALCA AMUNDSENA.

New York, 11. aprila. — Aeroplan, s katerim se je odpeljal znani polarni raziskovalec Amundsen proti Alaski, je padel v Pennsylvaniji na tla a vsi, ki so se nahajali na tem aeroplanu zgrajenem popolnoma iz jekla, so ostali nepoškodovani.

Kakorhitro bo aeroplan popravljen, namerava Amundsen nadaljevati s svojim poletom.

POSLOVANJE GENOVSKO KONFERENCE

POSEBNA KOMISIJA, KATERO JE IMENOVAL ITALJANSKI MIN. PREDSEDNIK FACTA, PROUČUJE RUSKO VPRAŠANJE Z VSEH STRANI. — LLOYD GEORGE JE BIL REŠITELJ DNEVA. — URAVNAL JE SPOPAD MED RUSI IN FRANCOZI

Genova, Italija, 11. aprila. — Jurij Čicerin, načelnik ruske sovjetske delegacije na tukajšnji ekonomski konferenci, je izdal danes ugotovilo, v katerem je izjavil, da je brezpomembno razpravljati o ekonomski rekonstrukciji Evrope, ne da bi se obenem tudi razpravljalo o splošnem razoroženju evropskih narodov.

Rekel je, da je izboljšanje sedanjih razmer nemogoče, dokler bodo imperijalistične države dajale še nadalje velikanske svote za vzdržanje velikih armad.

Razprava o ruskem vprašanju od strani mednarodne ekonomske in finančne konference se je pričela danes zjutraj, ko se je sestala ruska komisija, imenovana večerj od načelnika konference, italijanskega ministrskega predsednika Facta.

Spopad med Rusi in Francozi na večerjšnji otvorilni seji je bil še vedno predmet razburjenih komentarjev, ko so se danes zjutraj delegati zopet zbrali na posvetovanje. Zavezniški diplomati so prepričani, da se je bilo treba zahvaliti le nagli intervenciji Lloyd George-a in trdnemu nastopu načelnika zborovanja, da se je preprečilo razkol, ki bi imel najslabše posledice glede bodočih posvetovanj.

Jurij Čicerin, načelnik ruske delegacije, je izjavil, da je pripravljen podpirati katerikoli predlog, kojega namen bi bil olajšati bremena oboroževanja. To izjavo se je sprejelo kot direktni udarec, namenjen francoski militaristični politiki in Lloyd Barthou je takoj izjavil, da bo Francija odklonila vsako razpravo, tikačjočo se razoroženja.

Angleški ministrski predsednik se je obrnil na delegate s prošnjo, naj se drže poslovilnika kot ga je določila konferenca v Cannes, a povsem odkrito izjavil, da bo pomajala konferenca v Genovi izjavljenje, razven če bo dovedla do splošnega razoroženja. Predno pa pridete do razoroženja, — je dodal, — morate imeti trajen mir.

Čicerin je vprizoril nato nadaljni poskus, da pride do besede, a načelnik zborovanja je to preprečil z izjavo, da se je tozadevna razprava že predložit razpredla in da je treba lotiti se dejanskih poslov konference.

KONEC ZASLIŠAVANJ.

Washington, D. C., 11. aprila. Delavski komitej poslanske zbornice je zaključil svoja zaslišavanja glede premogarske stavke. Predsednik Nolan je večerj popoldne izjavil, da nima komitej nikakih nadaljnjih načrtov glede preiskovanja premogarske stavke. V zadnji seji odseka se je poslušalo še zastopnike delavcev, ki so nastopili proti trditvam premogarskih baronov, da so bili delavci oni, ki so kršili kontrakt.

Pozor potniki!

Parnik "Argentina", ki je imel 29. aprila odpluti v Trst, je preklčan. 20. maja pa bo odplul v Trst parnik

"President Wilson".
III. razred do Trsta \$102.50;
II. razred \$160.00 in \$5.00 vojnegadavka.

Vsa pojasnila daje tvrdka Frank Sakser State Bank, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Ko je bil zopet napravljen mir, se je pričelo razpravljati o ruskem vprašanju, o finančno-ekonomskih vprašanjih ter o vprašanju transportacije.

Bistvo konference je pojasnil Lloyd George, ko je rekel, da je treba uveljaviti pogoje, na temelju katerih je mogoče stopiti v medsebojne stike. Pri tem je imel očividno v mislih Ruse.

— Predvsem, — je rekel, — ne more nobena država zavrniti sklenjenih pogodb, kadar izpremeni svojo vladno, ne da bi skušala vrniti vrednosti za vrednost. V drugi vrsti ne more nobena država vojevati vojne proti napravam kake druge države. V tretji vrsti ne sme nobena država vzpizirati agresivnih operacij proti ozemlju kake druge države. Četrto pa morajo biti državljani ene države deležni nepristranske pravice v drugi državi.

Naroda ki bi zavrnili te elementarne pogoje civiliziranih odnosov, ni mogoče sprejeti v družbo narodov.

GREHI PROTIBOLJŠEVIŠKEGA GENERALA SEMENOVA.

Frankfort, Ky., 11. aprila. — Proti Washingtonu se je odpravil ameriški podpolkovnik Charles H. Morrow, ki bo pričal proti generalu Semenovu kateri je bil v New Yorku aretirani. Morrow je poveljeval 27. infanterijskemu polu v Sibiriji. Rekel je, da je imel Semenov v Sibiriji štiri "klavnice" ter je bil zalosten, če niso njegovi ljudje pomorili vsak dan že vsaj dve sto oseb. Med umorjenimi sta bila tudi dva ameriška častnika. Njegovi vojaki so pokradli cele vagone živil.

NOVI PREDSEDNIK REPUBLIKE HAITI.

Cap Haitien, Haiti, 11. aprila. Predsednikom republike Haiti je bil soglasno izvoljen advokat Louis Borno, član sedanega kabineta. Njegov prednik je bil Sudre d'Artigneyave.

Pošiljatelj denarja na znanje.

Pri kr. poštnem čekovnem uradu v Ljubljani smo izposlovali, da dobimo vbodoče za vsako naše nakazilo izplačljivo potrdilo a podpisom naslovljenca ali njegovega pooblaščenca.

Sporazumno s tem ne bomo zana preje več razposiljali dosedaj običajnih obvestil z označbo Gneva, ko je bil odposlan denar iz Ljubljane na zadnjo pošto. Mesto teh obvestil bomo poslali za vsako denarno pošiljatev, ki smo jo prejeli dne 5. decembra 1921 ali kasneje, izplačljivo potrdilo a podpisom naslovljenca oziroma njegovega pooblaščenca.

Te vrste potrdila pa prihajajo večkrat le počasi z zadnjih pošt nazaj v urad čekovnega urada v Ljubljani, kjer se zbirajo in šele nato odpošljejo v Ameriko; radi tega ter drugih možnih zamud nam bo mogoče razposlati potrdila šele v približno devetih tednih od dneva, ko smo izdali prejeto potrdilo oziroma kakorhitro ista prejmemo. Denar pa bo uglede nato izplačan enako hitro in pod istimi pogoji kot do sedaj.

Frank Sakser State Bank,

Denarna izplačila v jugoslovanskih kronah, lirah in avstrijskih kronah

se potem naše banke izvršujejo po niski ceni, saceljivo in hitro. Večraj se bile naše cene sledole:

Jugoslavija:			
Razpošilja na zadnjo pošto in izplačuje "Kr. poštni čekovni urad" in "Jadranska banka" v Ljubljani.			
300 kron	\$ 1.20	1,000. kron	\$ 3.70
400 kron	\$ 1.60	10,000 kron	\$36.00
500 kron	\$ 2.00		

Glasno narodno ministrstva za pošto in brzojav v Jugoslaviji je sedaj moglo tem nakazovalni mestu potem pošte odnole v denarjih; za vsake štiri krene bo izplačan en dinar; razmerje med dinarjem in kreno ostane torej neizpremenjeno.

Italija in zasebno ozemlje:					
Razposilja na zadnjo pošto in izplačuje "Jadranska banka" v Trstu.					
50 lir		\$ 3.20	500 lir		\$28.50
100 lir		\$ 6.00	1000 lir		\$57.00
300 lir		\$17.40			

Nemška Avstrija:
Razposilja na zadnjo pošto in izplačuje "Adriatische Bank na Dunaju.

Radi velikanskih razlik v tečaju izplačujemo sedaj v Avstriji samo ameriške dolare. Naša pristojbina za vsako posredno nakazilo do \$10.— znaša 50 centov; od \$10.— do \$50.— po \$1.—; za vsa večja nakazila po 2 centa od dolara.

Pod istimi pogoji izstavljamo tudi dolar-čeki in pošiljamo ameriške dolare v Jugoslavijo in v Italijo.

Vrednost denarja sedaj ni stalna, menja se večkrat nepričakovno; iz tega razloga nam ni moglo podati natančne cene vnaprej. Mi računamo po ceni istega dne kot nam pošilja denar čepa v roko.

Kot generalni zastopniki "Jadranske Banke" in njenih podružnic imamo najemne izvršne ugodne pogoje, ki bodo velike koristi na cni, ki se ali se bodo postopoma naše banke.

Denar nam je pošiljati najbolj po Domestic Money Order, ali po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK, 82 Cortlandt St., New York (Advertisement)

"GLAS NARODA"

(SLOVENIAN DAILY)

Owned and Published by
Slovenian Publishing Company
(A Corporation)

FRANK SAKSER, President

LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Address of Above Officers:
88 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno in praznikov.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
In Canada	za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	za pol leta	\$3.50

GLAS NARODA

(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Subscription Yearly \$6.00

Advertisements on Agreement.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne prišteje. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

GLAS NARODA

88 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Telephone: Cortlandt 2878

IRSKA.

Ko je predložil svoje vojaške načrte za Ulster, je dal general Wilson izraza mnenju, da je južna Irska naravnost na poti proti državljanski vojni ali pa anarhiji.

Izjavil je, da nima očitno noben človek ali nobena skupina ljudi v irski prosti državi zadosti moči, volje ali pa avtoritete, da bi preprečila upore v irski republikanski armadi ter zavarovala življenja in lastnino.

Vse to je bilo rečeno na nekoliko zaničljiv način, a troha resnice je vendar v teh izjavah.

Bojazni, spojene z zadnjimi razvoji na Irskem, so našle odmeva tudi v Združenih državah.

Prejšnji guvernir Dunne iz Illinois je ravnokar poslal Mihi Collinsu kabelsko sporočilo, v katerem daje izraza strahu prijateljev Irske v tej deželi, da bodo morali priti Angleži nazaj na Irsko, če bodo brezobzirni mladi pustolovci v irski republikanski armadi uničili provizorično vlado, kar bi imelo za posledico državljanske boje ter pogreznjenje dežele v splošni kaos.

Prav kot v direktni odgovor na ta poziv iz Ameriko je imel Collins v nedeljo govor, v katerem se je poslužil ostrejših izrazov kot pa jih je bil vajen rabiti dosedaj.

O de Valeri in njegovi fabeji je govoril povsem javno kot o izdajstvu nad irskim narodom.

Ni tehtal svojih besed, ko je obsodil napore, da se strnoglavi prosto irsko državo in njeno provizorično vlado, kajti de Valera in njegovi pristaši skušajo preprečiti volitve ter vreči deželo v tako stanje moralne brezpravnosti, da bi bila Anglija prisiljena vrniti se ter napraviti red.

To so pogumne besede, a Collinsu manjka očitno poguma, da bi zbral silo, ki so mu na razpolago ter zatrli Iree, ki se sedaj javno upirajo proti irski vladi.

Ali bo postal on nadaljni Kerenski, ki bo čakal, da ga požeje Lenin iz urada?

To je vprašanje, na katero bo treba odgovoriti v naslednjih par dneh.

Na južnem Irskem je prikupela sila do viška. Širijo se govorice o nadaljni krvavi velikonočni ustaji, čeprav bi v tem slučaju Iree sami streljali na Iree ter metali bombe.

Iree sami morajo odločiti, če naj se dovoli tak nesramen konec dolgega boja za samovlado.

Če je kaj močnih in odločnih mož v vladi proste irske države, je sedaj pravi čas, da nastopijo ter pokažejo svojo moč.

Pomladni glasi.

Anton J. Terbovec.

Dražestna je pomlad "by the sea, by the sea, by the beautiful sea". Morske ptice tonovke krožijo v zametno mehke pomladnem zraku, vršice in se pripravljajo, pa zopet sedajo na zelene valove in se zibljejo na njihovih grebenih kot bele vodne lilije. Pakne in evkalipti, vrbe, borovci in rumenocvetne akacije, vse pomladno nališpane se ogledujejo v vodi zaliva. Skozi Zlata Vrata prihajajo beli brodovi, njih vrisk je poln pomladne svežosti, kot vrisk zaljubljenega fanta, ki prihaja od sladke svoje ljubice, ali gre k nji v vas. Dasi je komaj minil sušec —

"All around the Golden Gate it is June,
And the sunny ocean beaches
Are besprinkled thick with
peaches
In the morning and the lazy
afternoon..."

Pomlad se spreha po mestnih ulicah, in cestah, katere oblija aprilsko solnce s svojim zlatom, pomlad sije iz oči živahnih južnih krasotič, pomlad evete na njih listih. Nova poslopja rastejo iz tal, kot gobe po mehke, pomladnem dežju. Palače, banke, skladišča,

mladne svežosti, zato se ji to tudi posreči skoro v vseh slučajih.

Melodije, ki kipe iz grl veselih krilatih pevcev, donijo kot strune same pomladi. Posebno glasen je škranjec (meadow lark). Najrajši sede vrh brzojavnega droga ali na visoko drevo in tam žvižga in vriska, kot da je nalašč za to plačen. Ampak še skoro lepše kot škranjčev je žvrgolenje v kleti, ko se pretaka vino. Bil sem nekoliko krat navzoč pri takih koncertih in tam torej lahko povem iz lastne skušnje, da so simfonije naravnost božanske. O notah in "ekstra-komadih" vam ne bom pravil, ker vam ne maram napraviti prehudih skomin. Omeniti naj le toliko, da je bila vse naokoli pomlad in vse v rožicah...

Neki večer smo imeli piknik (lahko bi rekli tudi: pitnik) v podzemeljski votlini. Kje ravno, novi, mali grozdki po sočni brajto je skrivnost vere v osemnajsti "tisoč in ene noči". Če si potrkal na sod, se je vsak oglašil, pa zelo kratko in trdo. To je značilo, da so se vsi pri dobrem zdravju, da si nekateri zaprti že drugo leto. Začeli smo se pogovarjati z dobrimi duhovi podzemlja in kmalu je začetela pomlad v iskrenih časih in na naših licih, dasi smo bili globoko v skalah hrbihi. Naenkrat pristopi gazdarica, pomežik-

ne s porednimi očmi in pravi: "Tone, ali jo vidiš? Vem, da si potreben, ali misliš, da bi bila dovolj velika zate?" Jemasta v sami srajci, tako me je bilo sram, da nisem mogel reči besede; samo pokimal sem. Tovariši so začudeno zijali v me, jaz pa gori pod strop, kjer se je dolgočasil poslednji sadje preteklega jeseni: krasna suha klobasica! Gospodar je dejal, če bi jo še en čas tako zaljubljeno gledal, izvalil bi jo v naročje kar z očmi, kot lisica kokoš z drevesa.

Bal pa se je, da bi me preveč vrat bolel, zato je vzel prekljo in sklatil zaostali sad izpod stropa. Pri družila se je žena, s kumljem pod tresena štruca, zaiskrilo se je v kozareh — vse nadaljno si pa lahko mislite! Pred odhodom so nam pa še rekli: "Pa še kaj pri- dajte, saj je pomlad in se že vidi jo podzemeljski votlini. Kje ravno, novi, mali grozdki po sočni brajto je skrivnost vere v osemnajsti "tisoč in ene noči". Če si potrkal na sod, se je vsak oglašil, pa zelo kratko in trdo. To je značilo, da so se vsi pri dobrem zdravju, da si nekateri zaprti že drugo leto. Začeli smo se pogovarjati z dobrimi duhovi podzemlja in kmalu je začetela pomlad v iskrenih časih in na naših licih, dasi smo bili globoko v skalah hrbihi. Naen-

krat pristopi gazdarica, pomežik-

Dopisi.

Hermine, Pa.

Po prvem aprilu smo začeli pri nas s polno paro obratovati. Kako dolgo bo trpelo, se seveda ne ve. Govori se vedno, da danes ali jutri odložimo svoje orodje in se pridružimo unijskim premogarjem.

Dan za dnevom pričakujemo unijskih organizatorjev, da nas pokličejo, da se jim pridružimo in skupaj nastopimo proti našim izkoriševalcem, kar bi se tudi moralo zgoditi, kajti izkoriščani smo vsi enako. Zakaj oni gromadijo milijone, nam pa ne privoščijo toliko, da bi se mogli vsaj pošteno preživljati.

Slišal sem tudi od nekaterih rojakov: Sedaj bi nas zopet porabili za pomoč in ko bi oni zmagali, bi pa nas pustili na cedilu, kakor so nas pustili leta 1910. Jaz pravim, da unijski delavci nas ne morejo pustiti na cedilu. Ako unijski delavci zmagajo, zmagamo tudi mi neunijski. Obratno bi se pa lahko zgodilo, da bi jih mi neunijski delavci pustili na cedilu, ako bi smo bili mi v večini. Ako bi se to zgodilo, bi ne bili tepeni samo unijski delavci, ampak tudi mi sami. Treba je, da bi vsi skupno nastopili proti našim pijavkam, da nas ne zasuznjajo še bolj, kakor smo bili pred časom. To je želja naših delodajalcev.

Ravno danes, ko to pišem, sem čital pred rovom listek, da nal postijo to plačo za leto dni. Seveda to, ki jo imamo sedaj, lahko pustijo, ker tako ne zadostuje življenjskim potrebščinam. Zakaj so prišli s temi obljubami pred nas? Samo zato, da bi lepo mirno delali, da bi se ne pridružili unijskim delavcem.

Bossi so tudi jako pohlevni postali po prvem aprilu. Prej, ko smo delali samo po dva dni v tednu, je prišel vsak tako kisel v prostor, kakor da bi se bil jesni napil. Nobena stvar jim ni bila dovolj, in če bi jim bil kateri dosti odgovarjal, mu je hitro povedal, ako mu ni kaj prav, naj pobere orodje. Sedaj pa so tako sladki postali, kakor da bi se jim samo med cedil od jezika.

Okoli rova so nabili vse polno tablice: "Vhod prepovedan." Pa mi kar rijemo naprej, nič se ne zmenimo. Jaz sem se prvo jutro zbal, ko sem zapazil tiste tablice, in sem rekel: Kar tukaj obstojmo, ne smemo naprej, je prepovedan vhod. Drugi so se pa smejali, najbrž niso razumeli.

Nekaj bi pa skoraj pozabil omeniti. Vrh šafra na strehi so postavili nekakšen hlev. Za kaj jim bo koristil, ne morem dognati.

Pozdravi! Naročnik.

Chicago, Ill.

Preteklo sezono smo imeli pri nas v Chicagu izredno veliko število dramatičnih predstav. Menda je ni bilo sobote ne nedelje, da ne bi imeli kake igre ali druge prireditve. Glavna zasluga, da se je začela naša naselbina v tem oziru tako živahno gibati, gre brez dvo-

ma našemu mlademu pevskemu in dramatičnemu društvu "Adrija", ki je priredilo preteklo sezono samostojno štiri velike predstave in več ali manj pomagalo tudi pri predstavah, ki so jih priredila druga društva. Zapazili smo, da "Adrija" najbolj gleda na to, da ima vedno prav bogat in zanimiv program; vsakokrat smo bili presenečeni s čim novim.

Na Velikonočno nedeljo 16. apr. nas zopet vabi "Adrija" v Palaški Hall na Ashland Ave. blizu 18. blice, kjer bo priredila sijajno velikonočno prireditev, ki se bo završila z velikonočnim plesom s piruhi. Razen petja je na programu solo-ples, balet, komična predstava "Baron in njegov sluga" in več drugih zelo zanimivih točk. Izza kulis smo izvedeli, da bo ta prireditev preseljena vse, kar jih je naredila "Adrija" doslej, posebno ne kar se tiče nastopa mladine. Kljub bogatemu programu pa je vstopnina zelo nizka; že samo samljiva igra "Baron in njegov sluga" bo vredna tega zneska.

K tej velikonočni prireditvi, ki se bo začela točno ob treh popoldne, so vabljeni vsi Slovenci iz Chicaga, Joliet, Waukegan in drugih naselbin.

Prijatelj "Adrije".

Cleveland, Ohio.

V sredo 5. aprila popoldne se je zastupila 21letna Barbara Jelšev, ki je bila zaposlena na 1301 East 54. St. Bolehala je že dalj časa in si je v obupu, ker je vedela, da ne bo več zdrava, vzela življenje. Spila je kisline, s katero se čisti bara. V petih minutah je bila že mrtva. Ranjka je ležala na mrtvaškem odru na 910 St. Clair Ave. V noči od 6. na 7. apr. pa je nastal na dosedaj še nepoznan način ogenj v sobi, kjer je ležala mrtva deklica. Truga in mrlje sta popolnoma zgorela, kakor tudi ves okras in rože v sobi. Čvetličarju Slapniku, ki je imel tam svoje palme, so zgorale in pravi, da ima do \$100 škode. Ogenj so pogasili, da se ni razširil na ostalo hišo. "A. D."

Francija in cerkev.

Kolikor bolj se vdomačuje v Franciji militarizem in kapitalizem, toliko manj demokracije je tam. Militarizem in kapitalizem nujno potrebuje pomoči cerkva, če hoče biti uspešen. Iz tega razloga se je Francija že začela klanjati Rimu. Današnja francoska vlada ni več vlada ljudstva temveč vlada posedovalnega razreda. In tako pravi poslednje poročilo iz Pariza, da je dovolila izdajanje bonov za 200 milijonov frankov, da se zgradi 3000 cerkvenih poslopij v krajih, ki so bili po vojni opustošeni. Namesto učnih zavodov, namesto zavodov za oskrbo vojnih otrok in poboljšane cerkve, Francija začela z grajenjem cerkva. Slava Franciji — božje oko plava nad njo, sama je pa podvržena kurji slepoti.

Peter Zgaga

Neko newyorško jugoslovansko pevsko društvo razposlila vabila za svojo prireditev.

Na vabilu spodaj je tudi prošnja neke slavnske oziroma jugoslovanske banke.

Vprašanje nastane: kdo je večje podpore potreben: društvo ali banka?

Te dni je hodil po newyorških ulicah mladenič, ki se je izvanredno sumljivo obnašal. Vzbuja je pozornost vseh mimoidočih. Slednjic so ga aretirali in poslali v norišnico. Po dolgotrajnem opazovanju so zdravniki dognali, da ni nor, ampak zaljubljen.

Po mojem mnenju se norost in zaljubljenost čisto nič ne razlikujeta med seboj.

Pri nas se oglašajo ljudje, ki potujejo v staro domovino. Prihajajo iz daljnega Wyominga, West Virginije, Pennsylvanije ter iz vseh koncev in krajev.

Značilna pri njih je pa ena stvar. Kateregakoli vpraša, odkod je doma, vsak ti bo odvrnil: Iz Ljubljane. Pa naj je iz sevskih hribov ali iz kočevskih šum — vseeno — iz Ljubljane je.

Ob takih prilikah se spomnim dogodbe, ki se je baje pripetila v neki zagrebški brijačnici.

Neki Bosanec, ki ni nikdar Sarajeva videl, je prišel v Zagreb. Da se očisti in očedi ter ne dela sramote hrvaški prestolici, je stopil v brijačnico.

Odkuda si, brate? — ga zapita briječ, pravo zagrebško se me.

Iz Sarajeva — pravi Bosanec.

O, iz Sarajeva? Tudi jaz sem bil tam. Tam človeka brez žajfe brijejo.

Da, — pravi Bosanec na kratko.

In prefriganec mu začne briti brez mila in sapuna močno jugoslovansko brado.

Bosanec se je solzil, škripal z zobmi in trpel za svojo domovino. Končno pa ni mogel več prestajati.

Čujš brate, — pravi briječ. Nalagal sem te. Jaz nisem prav iz Sarajeva, ampak malo stran...

Nekaj krasnega je mlado newyorško dekle spomladi.

Ponosno stopa kot kraljica tanka obleka bolj razkrita kot zakriva njene čare.

Najlepši, najkrasnejši stvar, kar jih je mogel Bog ustvariti.

Neizprosni zakon nature pa je, da ni na tem svetu nobena stvar popolna.

Čim krasnejša je deklica, toliko več sreča in pameti ji manjka.

Jugoslavija ima na genovski konferenci dvanajst delegatov. Samo Madžarska jih ima manj — namreč osem.

V imenu Jugoslovancov in Matle entente sploh bo govoril češki diplomat dr. Beneš.

Kako bo govoril in kaj bo odpravil.

Lansko leto je bil predsednik čehoslovanske republike dr. Masaryk v Rimu.

V Ljubljani se pa ni oglasil, niti tja niti nazajgrede.

Jugoslovanska
 Ustanovljena 1. 1898

Katol. Jednota
 Inkorporirana 1. 1900

GLAVNI URAD v ELY, MINN.

Glavni odbor:
 Predsednik: RUDOLF PERDAN, 935 E. 185th St., Cleveland, O.
 Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., LePalm, O.
 Tajnik: JOSEPH FISLER, Ely, Minn.
 Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
 Blagajnik neplačanih smrtin: JOH N MOVERN, 624 N. 2nd Ave., W. Duluth, Minn.

Vrhovni odbor:
 Dr. JOS. V. GRAHEK, 843 E. Ohio Street, N. S., Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:
 MOHOR MLADIĆ, 2603 So. Lawdale Ave., Chicago, Ill.
 FRANK SKRABEC, 4822 Washington Street, Denver, Colo.

Perotni odbor:
 LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
 GREGOR J. PORENTA, 2912 Beacon Ave., Seattle, Wash.
 FRANK ZORICH, 6217 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Zdravniški odbor:
 VALENTIN PIRC, 619 Meadow Ave., Rockdale, Joliet, Ill.
 PAULINE ERMENC, 539 — 8rd Street, La Salle, Ill.
 JOSIP STERLE, 404 E. Mesa Avenue, Pueblo, Colo.
 ANTON CELARIC, 706 Market Street, Waukegan, Ill.

Jednotno uradno glasilo: "Glas Naroda".
 Vse stvari tiskajo se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljave naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošilja na predsednika potnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolniška sprave naj se pošilja na vrhovnega zdravnika.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovancem za obilen pristo. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zgleda tajnik: bližnjega društva J. S. K. J. Za ustanovitev novih društev se pa obrnite na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi s 8 člani ali članicami.

Jugoslavija irredenta.

Kako se na Koroškem "pre-iskuje".

Po izgredu, ki so jih zakrivila od "Heimatsdiensta" najete tolpe v koroškem Skocijannu, je deželni glavar Gröger objavil, da bo dal žilo, da zaprosi v tej zadevi nazadevo strogo preiskati in da bo do krivice kaznovani. Kako pa se take preiskave vrše, je že znano iz slučaja dekana Limpla. Tudi v Globasnici se je mudil neki orožniški major ter povpraševal ljudi, kaj mislijo o igrah, ki jih prirejajo Slovenci. Znano je, da je okrajno glavarstvo v Velikoven prepevala vprizoritev igre "Deseti brat", ki bi se morala vršiti na novega leta dan. Gospod major pa je trdil, da so igre politične prireditve in da bodo v slučaju, da bi se nameravalo še katero vprizoriti, prišli železničarji in vse razbili. Tako govori organ koroške žandarmerije! Major je tudi izjavil, da bi se napadi na Slovenec izvršili lahko tudi izven vasi, v katerem slučaju bi orožniki ne mogli preprečiti pretepev in napadov. Seveda bodo vsa tako poročila dognala, da so krivi edino le Slovenci, ki prirejajo zbora-vanja, predavanja in igre kar pa pomenja seveda "eine freche Herausforderung". V takih razmerah živé naši koroški bratje. Ali res ni pomoči?

Gledališče.**"THE ROSE OF STAMBOUL".**

V velikanskem Century gledališču, ki obvladuje ves newyorški Columbus Circle, igrajo krasno opereto "Stambulska roža".

Opereta je nekaj posebnega. Gledališče je vsak dan nabito do zadnjega kotička. Opereta je prav zaprav evropskega, dunajskega izvora, toda Leo Fall in Sigmund Romberg sta jo znala strokovnjaško presaditi na ameriška tla. Gospodje Shubert, lastniki gledališča, dobro vedo, kaj ugaja ameriški javnosti in vsled tega tudi ženjejo nepričakovane uspehe. Že prejšnji dve opereti, kateri so igrali v tem gledališču "Čokoladni vojak" in "Zadnji valček" nista imeli vrstnika v ameriškem gledališkem svetu, če pa rečemo, da "Stambulska Roža" tudi te dve presega, je menda vsakemu dovolj povedano.

Godba je krasna, scenerija nekaj posebnega. Glavne vloge igrajo Tessa Kosta, Marion Green in James Barton. Poleg njih nastupa še nad 150 oseb, samih priznanih umetnikov in umetnic. Kdor hoče imeti res velik duševni užitek, naj ne pozabi ogledati si operete "Rose of Stambul" v Century gledališču.

ZASTAVE REGALIJE, TROBOJNICE, KAPE, PREKORAMNICE, in vse potrebščine za društva.

VICTOR NAVINŠEK 331 GREEVE ST., GARANTIRANO DELO. CONEMAUGH, PA. ZMERNE CENE.

EDINO — PRAVA — SLOVENSKA TVRDKA**ŠTEDENJE KOT IZDATEK****Katero pot gre Vaš denar?****PEORAČUN VAŠIH PREJEMKOV IN IZDATKOV VAM BO POVEDAL TO V NAPREJ!**

Prihraniti denar ni tako težavno, ako se ve na kateri način. Izkušnja je dokazala, da postane štedenje čisto lahko in umevno, ako se preračuna načrt za izdajo svojih dohodkov, brez ozira na to kako mali so, ali kako občutni so odbitki na istih.

Ako smo toraj dosegli stališče, pri katerem smatramo naše prihranke kot redno postavko naših izdatkov, s tem da položimo za prihranek določeni znesek na stran tako sigurno in skrbno kakor ga bi dolgovali mesarju namesto samemu sebi — potem je vprašanje rešeno.

DAJTE NAM PRILIKO RAZLOŽITI VAM NAČIN, KI BI BIL NAJBOLJ PRIMEREN VAŠIM POTREBAM.

FRANK SAKSER STATE BANK

Glavno zastopstvo
Jadranske Banke
 82 Cortlandt Street — New York, N. Y.

Amerika in genovska konferenca.

Večina finančnikov in državnikov je prepričana, da je blagostanje Amerike odvisno od blagostanja Evrope. Pred dvema mesecema so nekateri močnejši sili Hardinga, naj vzame sam inicijativo za gospodarsko konferenco, koje glavni predmet bi bil razoroženje na suhem in ki bi se zbrala pred prvim marcem v Washingtonu. Toda razmere so se spremenile.

Zakaj se Amerika obojavi vdeležiti se konference v Genovi? Amerikane Paul Scott Mowrer navaja sledeče razloge, ki so morda najpomembnejši za ameriško politiko: Trdovratno stališče Francije glede Capital Ships, francosko-britanski spor radi podmornikov, odlašanje Japonske, da bi prošala nazaj Kitajski železnice v Santungu, ali da bi drugje na Daljnem vzhodu napravila kako koncesijo, so razočarale Ameriko glede uspešnosti mednarodnih konferenc.

Francosko-britanske diference so okrepile tradicionalno politiko Amerike, ne vmešavati se v evropske razmere. V vsej Ameriki je mogoče petdeset mož, ki poznajo de dnu mednarodno politiko, in kakor je znano, ni nihče od teh na kakem mordašnjem mestu. Ta splošna nevednost povzroča, da nikakor ne razumejo evropskih dogodkov, ki jih presencirajo. Zato mislijo, da so evropski narodi zelo budni in da delujejo neložljivo in nenavadno.

V splošnem se ameriška javnost bolj približuje stališču Anglije glede Evrope. Menijo, da je britanska politika razumna, miroljubna, humanitarna, stvarljiva in izvedljiva z gospodarskega stališča, do čim je evropska, zlasti francoska politika nerazumna, egoistična, razdirajoča in gospodarsko slaba. Toda globljih motivov Anglije in Francije ne poznajo.

Ameriško mišljenje sloni na površnem sentimentalnem razmišljanju. O Franciji mislijo, da nima nikakega načrta za obnovo Evrope ali zelo malo praktičnega, o Angliji, da ga ima, da govori ta načrt o trgovini, o tržiščih, o investicijah, isto, kar zanima Amerikance.

Dasiravno Amerika simpatizira z Angleži in želi nadomestiti francoski bojoviti duh z duhom Lloyd Georgea, vendar nikakor ne misli podpirati tja v en dan Anglije proti Franciji. Amerika želi, da se Anglija in Francija sporazumeta, vendar ne more staviti nikakega predloga niti eni, niti drugi. To je drugi vzrok, da ne pošlje svojega zastopnika.

Končno je za Ameriko morda najpomembnejše vprašanje. Pred dvema letoma so nekateri mislili, da je za vlada sovjetrov ne da kvalificirati, drugi pa, da je to vsaj začetek na bolje. Nič gotovega se ni vedelo in napadali so prav ostro vlado, ker ni hotela priznati sovjetrov. Od tega časa je mnogo opazovalec posetilo Rusijo. Boljševiki so dovršili uničenje, začeto po vojni. Niti ene svetle točke ne vidimo na tej temi. Zato je vsa Amerika močno sovražna sovjetrov. Vlada je opetovano izjavila, da ne more imeti stikov z diktaturo, ki se hvali, da jo izpolni zavez, ki rovari po tujih krajih in ki ne priznava mednarodnih obveznosti. Organizirani delavci, trgovci, finančniki, duhovščina, podpirajo vlado v tej zadevi.

Zdržene države nečesto niti razgovarjati, niti pogajati se s sovjetskimi niti v Genovi, niti drugod. Ako imenovani faktorji se ne bi zadovoljno opravičevali odsotnosti Amerike, pravi Paul Scott Mowrer, lahko navajamo še dva važnejša vzroka, ki ne dovoljujejo, da bi se naglo Amerika aktivno vdeležila konference v Genovi.

Ameriška vlada je obrabala vse svojo pozornost in ves svoj čas na vprašanje razorožitve in na vprašanje Daljnega vzhoda. Rada bi uživala malo počitka, da se peča tudi z nujnimi notranjimi posli.

Če bi tudi konference v Washingtonu srečno dokončala svoje delo, vendar ne bi urenila vseh nad, ki se jih je stalo vanjo. Njene odločitve se nujajo v raznih pogodbah, in te morajo pred senat, da jih ta ratificira. Ako bodo sprejete, bodo najbrže šle po dolgih debatah.

Na pomlad se vrše legislativne volitve. Notranja vprašanja pressegajo navadno v Ameriki vsa vnanjo-politična. Iz strahu, da ne bi izgubili volitev, republikanci ne bi se upali udeležiti nove konference, preden niso rezultati prve sprejeti po senatu.

Končno so vsi razumevali Amerikanci mnenja, da se ne bi mogla Amerika vdeležiti konference v Genovi, ne da bi se tam vršila pogajanja radi zavezniških dolgov. V tem vprašanju pa ni samo vlada sama raznega mišljenja, ampak ji tudi kongres odreka polnomoč, da bi kaj takega odločevala brez predhodnega dovoljenja kongresa. Radi tega je vsako pogajanje o dolgovih nemogoče.

Torej ameriška vlada ni pripravljen, da bi šla v Genovo. Politično ni v stanju staviti predlogov, ki bi sloneli na evropski realnosti gospodarsko pa ima vezane roke po obeh zbornicah. Ameriški narodi želi konference obilo uspeha, zato se je udeležiti kot opazovalec.

Sila ruske države.

V ospredju svetovnega političnega položaja stoji Rusija. Ali vodijo Rusijo sovjeti, ali vodi sovjete Rusija? Proticarska revolucija leta 1917. je Rusijo tako oslabil, da se je morala odpovedati Cařigradu, biestlitovski mir jo je sploh izločil iz zveze zapadnih velisil, ki so potem zaugale; postavljera masa nase, je morala trpeti odcepitve vseh baltskih narodov, je izgubila veliko ruskega življa na Poljsko in Rumunijo; dve leti se jo pretresale od zapadnih sil zarotene državljanske vojne; v sibirskem Primorju se je vgnezdila Japonska; v Povolžju gladi glad. In kljub temu Rusije ni moglo prisiliti na kolena! Čudovita država!

Kajti vsem nečistem velikanskim izgubam stoji nasproti velike aktivne. Anglija je Rusijo oslabila na zapadu, zato so muslimanski boljševiški emisariji iz Turkestana revolucionirali indijske muslimane in dosegli, česar tekono čisto let ni še nikomur uspelo: da so se indijski muslimani sporazumeli s hindusi in da je danes vsa Indija slojna v boju zoper angleško tujevladjo. Mongolski boljševiški agenti so pridobili celo na svojo stran Mongolijo in Korejo ter izpodkopavajo tla Japoncem na Daljnem vzhodu. Federativne ruske muslimanske republike, kavkaške, tatarske, baškirske, kirgizske, buharske, posredujejo med Moskvjo in Angoro in so zanele paubslamsko gibanje, ki more pokazati že na tako velik uspeh, kakor je ravno kar proglašena neodvisnost Egipta. Turčija pa dviga glavo bolj samozvestno kakor sploh kdaj v zgodovini. Muslimanski narodi so danes med seboj tako rdini. Lakor niso še nikoli bili, dočim ločuje evropske narode medseboj nepremostljivo brezno razdora. V Afriki je muslimanska in verska politična propaganda po zanesljivih podatkih dr. Musila objela dve tretjini te ogromne celine. Temelj vsemu temu je položila ruska revolucija, ki ni bila delo boljševikov, ampak vsega ruskega naroda. Celu Kitajska, ki se zvija v krčih od notranje anarhije, je pod tem vplivom dosegla, čeprav pogojno, izpraznitve Santunga, Waihvavca in Kicavca.

Zapadne velisile so izprevidle, da njihovi poizkusi, uničiti Rusijo potom vojaške intervencije in blokade, ne privedejo nikamor, ampak rodijo samo nespote rezultate. Zato se je pojavila misel gospodarskega zasluživanja Rusije potom mednarodnega bančnega sindikata. V to svrha naj bi služila genovska konferenca. Tudi ta račun je narejen brez krčmarja. Davae slimo, da se Francija z Moskvjo tajno pogaja, in sicer v Moskvji sami. Evronski kapitali med seboj ni edin in ljubosumnost kapitala Rusije sretno izrablja v svoje svrhe. Lahko se ž. danes z gotovostjo reče, da Rusija v Genovi ne bo kapitulirala.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA". NAJ VEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

"General" Semenov.

Slika nam kaže ruskega protibo ljševskega voditelja Semenova, ki je bil v New Yorku aretiran s 50 dolarjev. Ameriški častniki po Sibiriji kot sraka ter da je

Taktika boljševikov v Perziji.

Položaj je težaven. Velika Britanija ima s Perzijo tradicionalne zveze in šteje tam mnogo zvestih prijateljev med visoko aristokracijo, ki je v posesti treh četrtin vse poljedelske zemlje ter obenem tudi politično vladajoča kasta v cesarstvu. Nad deset milijonov kmečkega ljudstva nima zemlje, ter je za vse vnanjepolitične probleme seveda gluho. Boljševiki, ki so psihologi, so položaj znali izrabiti. Pridigovali proti Angležem bi bilo brezuspešno, več uspehov bodo imeli pri vladajoči kasti, ako strogo diplomatično začnejo pogajanja za trajno pogodbo in ako zadostijo samozavezi perzijske aristokracije s tem, da se velikodušno odrečejo vsem predpravicam, katere si je pridobila v Perziji "zločinska" carska vlada, ki je pod krinko prijateljskega hotela za vitoški narod pod "armiti". Tako z aristokracijo. — Pred bednim ljudstvom so odprli svoj komunistični evangelij in mu brali iz njega poglavje o enakosti vseh ljudi, o zemlji, ki rodi za vse ljudi in o solnem, k loševa vse in o dežju, ki zaliva zemljo brez razlike posestnika. Za ta argument je perzijski kmet tudi dostopen.

V svojih ednosajh do Perzije uperjajo boljševiki čisto logično in dve metodi. S koncesijami si pridobivajo zaupanje vladnih krogov, pri ljudstvu pa puntajo proti fevdalnim gospodjem ter pripravljajo soliden teren za dan, ko bo ljudska revolucija odnesla plene. — Ruska republika kmečkih in delavskih sovjetrov pa hoče živeti s Perzijo v miru in ljubezni, ter ji želi svobodnega razvoja in blagostanja. Gnanj od duha vseobčnosti in smatrajoči se za dolžne, da popravijo krivice, katere so zaradi prizadele perzijskemu narodu. — pravijo boljševiki — se sovjeti odrekajo vsem obstojnim ruskim predpravicam na perzijskem teritoriju, vračajo vasi in mesta, katere je roparska samohlepnost Romanov odtrgala od Perzije, opuščajo šahu vse dolge, ve ter vračajo perzijski banki vse fondne in papirje, katere si je svoje dni kapitalistična vlada pridržala kot garancijo za posojen denar. Sovjeti se nadalje desinterevirajo nad 600 kilometrov držav-

Razne vesti.

Slepec obtožen umora.

Pred berlinskim sodiščem se je moral zagovarjati slepec Feliks Mehr, ki je oslepl v svojem 18. letu. Kot slepec se je oženil ter imel v Posnu malo trafiko. Po tretjem porodu mu je umrla žena. Moral je zapustiti Posen in se preseliti v Berlin, kjer pa se mu je godilo vedno slabše in končno ni mogel preživljati več svojih otrok. To ga je napotilo, da je neko noč, ko sta otroka spala, odprl pipc dinske cevi. Zjutraj so našli vse ri v nezavesti, vendar pa se jih nigli še rešiti. Sedaj se je moral zagovarjati slepec zaradi poizkusega umora svojih otrok. Potniki pa so ga soglasno opustili, er zbrali takoj tudi večjo svoto, ia pomagajo bednemu slepcu.

Položaj v Indiji.

General Rawlinsort, poveljnik angleških čet v Indiji, je v indijskem državnem svetu v Delhiju izjavil, da notranji položaj v deželi prizadeva vladi težke skrbi in bojazni. Bati se je, da se v kratkem času utegne zgoditi, da bo vlada stala pred resnimi težkočami, ako bo hotela vzdrževati red in izsiliti spoštovanje do postav.

Italjanski duhovnik zastrupljen pri maši.

V malem italjanskem mestecu Aviglianu je imel duhovnik Prevosto svečano sv. mašo. Ko pa je izpil duhovnik pri sv. obhajilu vino, se je zgrudil na tla. Takoj poklicani zdravnik, ki je došel, da je vino zastrupljeno, je duhovnika še rešil. Zapri so cerkovenika, ker so kazale vse okolnosti, da je zastrupil vino iz jeze.

Apno — zdravlilo proti jetiki.

Perzijski zdravnik dr. Cantieri je obvestil medicinsko akademijo v Parizu o novi metodi zdravljenja tuberkuloze. V svoji spomenci opozarja najprej na dejstvo, da niti eden od delavcev, ki delajo pri peči za žganje apna ni obolel na jetiki. Zato je dr. Cantieri paskušil zdraviti svoje bolnike tako, da jih je postavil v enake atmosferske prilike, v kakršnih žive imenovani delavci. Rezultat je bil zelo ugoden, ker je mogel zabeležiti 50 odstotkov ozdravljenja. Služne oskuse z istim rezultatom je napravil še tudi nek njegov kolega.

Srečen soprog.

V nekem malem mestu ob Renu je izšel tale originalni oglas: Podpisani Oto Trog opozarjam javnost na to, da ne plačujem nobenih dolgov, ki bi jih napravila moja soproga Marija Trog. Moj prijatelj Adolf Fuger je pobegnil z njo. Zagotavljam vso javnost, da ne najdem nikdar več tako dobrega prijatelja.

Vladimir Burcev.

znani ruski reakcionar in izdajatelj lista "Obščje Delo", je te dni prispel v Belgrad, kjer se nahaja tudi general Vranzel. V nekaterih krogih se domneva, da je prihod teh voditeljev protirevolucije v zvezi s konferenco male antante in genovsko konferenco.

Babjeverje je rešilo zločince.

V Siangtanga na Kitajskem je bil obsojen s šestorico drugih banditov vred neki ropar na smrt. Po vrsti je odsekalk krivnik vsaj šestorici glave. Prišla je vrsta na roparja. Krivnik je udaril, toda med presekalk vratu, kar so snatrali vsi navzočniki za znak duhov, naj se roparja ne usmrti. Roparja so jedvedli takoj pred sodnika, ki mu je dal priporočilo za neko bolnišnico, kjer ga bodo izlečili. Sedaj hodi ropar ponosno po mestu, češ, da je izvoljenec duhov in pod posebnim varstvom.

Nikdo si ne dela iluzij glede komunističnih nevarnosti v Perziji, najmanj pa Anglija, ki dobro ve, da se bo revolucija v Iranu izvršila v njihovo škodo in da bo pripristeno narodu popularna.

Tako palagama in preudarno suvajo boljševiki v perzijski organizem, enkrat tu, drugič tam, njihove diplomatske misije in konzularna zastopstva spremlja četa sodrugov, da pomagajo tam, kjer diplomacija ne more in kjer trgovske pogodbe ne zaležejo. V diplomatskem kovčku vozijo s seboj Marksov evangelij in cele snope rdečih zastavice, s katerimi bodo markirali kose Perzije, katere trga iz rok Velike Britanije.

"11" cigarette

Dobro! 10¢

Kupi le cigarete in prihrani denar.

Znaki telesne utrujenosti.

Niti športniki ne poznajo znakov telesne izmučenosti po težkih naporih in si s prenapenjanjem svojih sil veliko škodujejo. Navadno mislijo ljudje, da se lahko toliko časa brez škode napenjajo, dokler lahko tisto vajo na primer vožnjo s kolesom, veslanje, tek, plavanje itd. izvršujejo, ne da bi čutili slabost in bolečine v mišicah. To je pa velika znota, posebno pri kulturnem človeku, kjer so različni organi tako različno dobro razviti. Mišicevje na telesu je še najlažje vidno ukrepiti in ga razvijati še naprej, zato dobš potniki in telovadci prav lahko vztrajno, krepko muskulaturo, ne dob pa, da navedemo le ta slučaj, tje muskulaturo primernega, vztrajnega srea. Pri njih se utrudil sree veliko prej, nego muskulatura. Če tirajo torej taki ljudje svoje vaje do popolne utrujenosti rok in nog, so s tem svoje mišice utrudili, sree pa preutrudili in presilili. Če se to ponavlja, ima to za sree zelo slabe posledice. Tudi najbolj trenirani športnik mora skrbno paziti na delovanje sree in pljuč. Če začne žila zelo hitro biti, na primer 120krat v minuti, ali če postane slaba, nepravilna, sunkovita, je treba takoj prenehati z vajo, dokler ne doseže spet normalne hitrosti (70 do 80 udarcev v minuti). Tudi prehitro dihanje je treba regulirati, tako da pride kakih 18 mirnih, srednje globokih dihalajev na minuto.

V veliki zmoti se nahaja tisti, kdor meni, da je močno muskulozno telo že znamenje zdravja in odporne sile. Mišice same na sebi imajo z zdravjem kaj malo opraviti, čeprav se ne dá tajiti, da bi marsikdo moral imeti nekoliko boljše muskulaturo. Naše zdravje pa je odvisno od dobrega stanja našega celega telesa, predvsem dihalnih in prebavnih organov in onih krvnega obtoka. Mišičasti atleti niso navadno nič bolj zdravi od slabšev, ker ravno svoji muskulaturi zaupajo več dela nego ga prenesejo njihovi drugi organi, na primer sree. Prvi znaki škodljivih posledic so: nabiranje masčobe in nadušljivost, ki jih opažamo posebno pri rokoborcih in dvigalcih težkih ročk.

Smrt najbogatejšega Primorca.

Na Sušaku je umrl v 88. letu svoje starosti znani veleposesnik Gjuro Ružić, najbogatejši človek v Primorju. Z neverjetno marljivostjo in vztrajnostjo si je pridobil ogromno premoženje in zgradil na Sušaku in na Reki celo vrsto krasnih palač. Pokojnik je z veseljem podpiral vse narodne institucije. Zanimiv in neustrašen je bil njegov nastop med vojno proti avstro-ogrskim vojnim posojilom. Madžarski listi so ga napadali, ker ni hotel kljub velikanskemu premoženju podpisati niti vinarja vojnega posojila. On jim je odgovoril: "Jaz nalagam svoj denar samo v solidna podjetja!"

Kakršno življenje, taka smrt.

Neka rojakinja iz New Yorka nam piše:

Zadnji teden enkrat ste poročali v Glasu Naroda o nekem oficirju, koliko nedolžnih fantov-vojakov je lastnoročno postrelil ali dal povelje jih ustreliti. Včeraj sem jaz prejela pismo moje sestre, v katerem mi sporoča, da so ga spet zasledili ter da je prišel naša iz Ljubljane v Domzale "k Francu", kjer se je sam ustrelil. Moj brat ga je videl. Če bi Vas mogoče kaj zanimalo, Vam tukaj prilagam lastnoročno pismo moje sestre. Pisala mi je 28. marca, on se je 27. ustrelil.

Dotični odstavek v pismu se glasi: Včeraj se je pri Francu neki Primorec ustrelil. Pri vojakih je bil hauptman in je sovražil Slovence. Sam jih je ustrelil 5, na njegovo povelje so jih pa še 22. Vlada ga je dala v preganstvo, pa je prišel sem. Bil je v Domzalah za pisarja, nato v Kanniku. Iskali so ga po časopisih in parlat, je ušel. Sedaj so ga spoznali spet, pa je prišel z vlakom k Francu, naročil je pol litra vina in spil polovico. Napisal je troje pismen, eno za Siokarja, nato je šel ven in streljal. Franc ga je šel gledat. Čelo je imel zavezano, na prsih srnjajo vso krvavo.

Gospodi se dobro godi.

V angleški zgornji zbornici je lord Newton kritiziral velikanske stroške za razne medzavezniške komisije. Komisija na Dunaju je stala sedem in pol milijard kron za lansko leto. Reparacijska komisija v Nemčiji sestoji iz 17 oseb in stane vsak mesec 32 milijonov mark. Kontrolna komisija v Nemčiji stane 235 milijonov mark mesečno in šteje 1599 uradnikov! Dela nima nobenega pomena, razen če od časa do časa najde kje skrite kakke puške, da se ne bi reklo, da čisto nič ne posluje. Letos so stroški zanjo poračunani na 200 milijonov mark letno. Na Ogrskem imajo zavezniški posebno mornariško komisijo, ki sestoji iz tristo oseb, med njimi štiri admirale, in je tekem 6 mesecev stala 250 milijonov kron. Kaj bi imela ta komisija delati, si najzavnejša fantazija ne more predstavljati. Navaden angleški pomorščak pri tej komisiji dobiva mesečno več plače nego ogrski ministrski predsednik celo leto. Reparacijska komisija na Ogrskem stane 100 milijonov kron na mesec. Vojaska komisija v Bolgariji nima čisto nobenega opravka; strojeopisnik pri tej komisiji pa dobiva trikrat večjo plačo kot Stamboliški. Reparacijska komisija v Bolgariji je stala dozdaj 791 milijonov frankov; oblačala jih je Bolgarija. Tudi drugi evropski se zahtevajo, da te komisije blizu njene, ker predstavlja to besedah Newtonovih samo sramoto.

Veliki petek.

Pirhi in pisanice.

Velika noč.

Pismo.

Spisal Josip Premk.

Solamen miseris — socios habuisse malorum.

O Svečnici so ji pokopali moža, ki je bil železniški skladiščnik na predmestni postaji. Šibki, bolehní vdvci se ostalo dvamesno dete, horna pokojnina, neskončna skrb in bridkost.

Nikogar ni imela, ki bi ji lajšal gorje. Prihajali pa so skoro sleherni ljudje, zmerom drugi in so spraševali, ali bo izpraznila stanovanje? Tudi taki so prihajali, ki se niso čisto nič sramovali svoje zverinske nature in so ji brez ovinkov govorili, da nima v mestu nikakega opravka, da jo bodo naznanili stanovanjskemu uradu, ki bo po tej in taki naredbi postavil na cesto... Nekateri so bili vsaj toliko "spodobi", da so ji ponujali velike bankevece, ako jim prepusti stanovanje. Ali kam bi, sirota? Pod božjim solnecem ni imela ne sorodnikov, ne znančev, ki bi jo mogli vzeti pod streho. Kam bi slaba in potrtá? Kam bi z otrokom in po hištvom? —

Na Veliki petek popoldne se je zbudilo dete in začelo jokati. Zbudilo se je kakor ponavadi ob uri, ko mu je bilo treba hrane. Ali mati ga ni mogla dobiti že od očeteve smrti. Dajala mu je zato krevčarjeve mleka, ki ji ga je dala vsako popoldne sosedova deklica od štacunarjevih iz bližnje vasi. Mleko je bilo zmerom sveže in čisto, zato se mu je otrok brez težave privadil. In je ostal zdrav ter se lepo redil na edino veselje, ki je še moglo biti v delež ubogi materi.

Vzela ga je zdaj v naročje in ga tolažila, kakor je znala in mogla, da bi pričakala deklice, ki bi se bila morala že vrniti. Od prejšnjega dne ni ostalo niti kapljice mleka, zakaj poslednjo porcijo je posesal makiček opoldne, predno je zaspal.

Deklica pa se je vrnila prazna. "Rekli so mi, naj pridem zvečer, ker so mleko porabili za potico."

In je postavila posodo na mizo ter odšla.

Materi se je stepnilo od bridkosti. Kakor v omedlevici obupa je omahnila z detetom na košaro, ki ji je bila baš ob nogah.

"Kristus! —"

Vedno nasilneje je vokal otrok, ves zaripel v obraz, oblit od debelih solz. Krčevito je premetal glavico in se trgal iz povojev. Nobe na tolažba ni zalegla. Neusmiljeno je terjal, česar mu je manjkalo: mleka, mleka, mleka...

Skhala mu je činja. Dete je parkrat krepko povleklo iz steklenice in za trenutek utihnilo. Toda že bodček je kmalu spoznal prevvaro in se uprl. Zopet se je oglašilo vkanje, brezobzirno in brezkončno.

"Niti za otroka niso prihranili!" — Ni mogla tega verjeti in je stopila k sosedovim, da bi ji deklica natančneje povedala. Srečala pa jih je že na stopnicah, ker so se bili napravili v cerkev.

"Kako so rekli?"

"Naj pridem zvečer, ko bodo pomolzi."

"In še za otroka jim ni ostalo?"

"Ne vem. Gospa je dejala, da so mleko porabili za potico."

(Dejala pa ni samo tega, ampak je še osorno pristavila, ko jo je deklica spomnila otroka: "Kaj me briga! Najprej smo mi!")

Deklica pa je imela že toliko vzgoje in čuta, da je zamolkala vdvci te ostudne besede in jih je izdala komaj lastni materi.)

"Za potico? — Jaz bom brez njih..." je pomislila vdova.

"Ljudje so brez sreče", je vzdihnila sosedka. "In še desetkrat brez srečnejši so tisti, ki nimajo otrok."

"Povejte, ljuba duša, kam naj se obrnem? — Sirota noče drugega obnoga mleka. Do večera vendar ne more čakati", je ihtela vsa zbegana mati sedem žalosti.

"Najbolje bo, če stopite sami tja. Ne verjamem, da bi ne imeli kapljice mleka pri taki hiši. — Drugod bo pa težko, ker ni ljudi doma. — Ali — Bog zna — kako bi vam svetovala?"

"Da bi šla tja? —" se je brnila s skrbjo.

"Šla bi jaz, ali poznam jo, hudo hudo, da bi mi zaprla vrata."

"Meni gotovo. Če pa jih zapravim, ima kamen v sreu in Bog ji bo hodi milosten ob sodbi... Pustite tačas otroka pri meni!"

In kakor je bila, je vzela posodo ter stopila na cesto. Noge so omotične. V sencih je ponehava-

se ji šibile, da se je s težavo privlekla do mosta, ki je stal sredi poti k vasi. Naslonila se je na mostnico, da bi si odpočila. Dusi- lo jo je v prsih, in rezka bol je zbadala v sencih.

Onkraj mostu je stala vas, ob- lita od pomladanskega solne- praznično mirna. Nad preorano zemljo so žgoleli škrajanci arije ve- selja in brezskrbnosti. Dolge, pre- trgane vrste temno oblečenih lju- di so romale po poljih. Zgrinjale so se nad vasio v eno samo gosto procesijo in tonile v belo cerkev- sredi pokopališča. Zakaj tretja- ura je bila, ko je nagnil na križu Tolažnik bednih in zatiranih okra- vavljenih glav in daroval svojo blago dušo za vse krivice na svet- nu. Za vso zlobnost ljudi, ki so oskrnili božjo zemljo z grehom svojih misli in dejanj. Za ljudi, ki so opijevali božjo podobno in se klanjali satanu... Sin božji je um- ril, razposrila pa se je krivica v vsej oholosti — zrno je pogini- lo, razrasla pa se je ljudika v vsej bohotnosti...

Zena je gledala v široko, zeleno- reko, ki je drvela med vrbovjem v neznane dalje. Ni videla solne- ni čula škrajancev; daljina in- tolažni je bila sladkost pomladan- skega razkošja. Zrla je v bežne- valove, ki so se prehiteli v ne- prestanem pogonu, da je migljala pred očmi.

Mahonta se je nad reko dvigni- la senca in se pomikala proti mo- stu. Pod ogromnim križem se je ključil šibek človek v dolgi halji. Za trenutek se je ugreznil v va- lovih do kolen — do pasu — in vrnil — in se je zopet dvignil s težkim bremenom. In ko se je ta- ko boril s križem in valovi, se mu je trudoma vzdignila razkušana glava. Velike, temne oči so mirno pogledale na most — in prikazen je izginila.

"Kristus! —"

Zdrznila se je po vsem životu v- mrlzi zoni, zakaj ta hip se je bila spomnila otroka. Strah in skrb sta jo poganjala proti vasi.

Stopila je v štacuno. Gruča pra- zničnih žensk se je gnetla okoli prodajalke. Kupovale so za praz- niko in razposajeno čebuljce, vi- ževce, če ne iz nečesa, kar je živo ali je vsaj bilo živo? — Povsodi se pad zentlo razpenja nebo, na vi- dez podolgovato in vzhodeno, ka- kor gorinja polovica jajče lupine. Primera z jajcem se potemtakem ponuja karsama.

Jajce je torej že izza mračne- pradžnine simbol nastanka, pre- bujajočega se življenja in mnogo- mnogo obetajočih početkov. To pa tem bolj, ker hrani v sebi ra- zen življenja zasnajajočega klice tudi vse pomočke, katere klica po- trebuje za svoje prosičanje. Za- to je jajce predstavitev! posebno oblagodarjenih začetkov in prav zaradi tega v vse višji meri nego katerakoli druga stvar sposobna za simbol nastajajočega življenja ter njega ugodja in blagostanja. Kakršnega želimo samemu sebi in pa vsem tistim, ki so nam ljubi in dragi.

Medsebojno obdarovanje je na- vada, ki je razširjena po vsem svetu in vsepovsodi v veljavi, od- kar je na njem človeški rod. Z ob- daritvijo izražamo zahvalnost za- usluge, dajemo duška svojim ču- stvenim odnosajem ter osnamlja- mo ali učvrščamo medsebojne ve- zi. Obdarujemo se, kadarkoli na- desne prilika — semkaj bi pristel- tudi vsakojako pogostitev in spo- nnil pri nekaterih plemenih po- sebno razvite gostoljubnosti — zlasti pa je v navadi obdaritev o- posebnih prilikah, kakršne so roj- stvo, poroka, spominski ali sveča- ni dnevi (rojstni dan, god, oblet- nice, birmo itd.) ter po običaju nekako pomirani roki (sv. Mi- klavž, Božič, Velika noč).

Ja bol, ali kolena so se ji še mo- no tresla...

Dobrodejno jo je oblival hladni- zrak, ko je hitela za vrtovi proti- domu. Skrb za uboga otroka ji je dajala prečudežne moči, da je skoro tekla po široki, beli cesti.

Nekje v možganih je očitala sla- botna misel: "Dokler je živel mož in so lazili za njim po skladišču, ni nikoli zmanjkalo... niso po- zabili nikoli..." Ali takoj je udu- šila ta slabotni očitke misel, ki je govorila iz drugega kraja mož- gan: "Oče, odpusti jim, ki ne ve- do, kaj delajo!" — Takrat je šla

baš po mostu in ko se je ozrla na- reko, ji je šinilo pod kožo kakor mizel blisk in teklaje, kolikor je mogla...

Starodavna je navada, da se do- bri znanci, se rajši pa tisti, ki jih spajajo krvne ali ljubezenske ve- zi, prijateljsko razmerje ali pa go- spodarska vzajemnost, o Veliki noči med seboj obdarjajo s kurji- mi jajci, ki so jim z barvili in pri- kladnim lepotivom vzeli značaj vsakdanjega hraniva in jim podeli- li obeležje prikupnega posvetila za posebno priliko.

Ra zakaj se ljudje obdarujejo z jajci prav o Veliki noči?

Jajce hrani v svoji zavarovani notrini tajinstveno klice, iz kate- rega ob kaj enostavnih okoliščin pogojih nastane živo bitje, ki je ustrojeno tako, da je sposobno za- roditi veliko število jajec in tako- rekoč samo sebe pomnožiti. Kdo- tje se spričo tega čudi, da je med Indijci, Perzijci, Babilonci, Feni- čani, Egipčani in Grki v davni- davni veljal nazor, da je ves svet nastal iz jajca, ki so ga ime- novali svetovno prajajce?

Izvajali so: V začetku ni bilo ne neba, ne zemlje; vladala je po- polna tema, vseмир je obdajalo brezbrezno pravodvojce; v pravo- dovjni so počivale klice bodočega sveta; božjemu praduhi, ki je ne- ločljiv od stvarne pravodvoje, se je zahotelo stvaritve in njegova beseda je svet prebudila v življe- nje; prvo njegovo stvaritveno de- janje je bilo to, da je iz pravodo- vja storil jajce, iz katerega je ka- kor piščanec iz lupin prodrla dnevna svetloba, osnovni pogoj- vsa življenja na zemeljskem svetu. — Egipčani so poleg tega pripovedovali, da je svetovno jaj- ce izoblikoval njihov bog Ptah, in vrniti — in se je zopet dvignil s težkim bremenom. In ko se je ta- ko boril s križem in valovi, se mu je trudoma vzdignila razkušana glava. Velike, temne oči so mirno pogledale na most — in prikazen je izginila.

"Kristus! —"

Zdrznila se je po vsem životu v- mrlzi zoni, zakaj ta hip se je bila spomnila otroka. Strah in skrb sta jo poganjala proti vasi.

Stopila je v štacuno. Gruča pra- zničnih žensk se je gnetla okoli prodajalke. Kupovale so za praz- niko in razposajeno čebuljce, vi- ževce, če ne iz nečesa, kar je živo ali je vsaj bilo živo? — Povsodi se pad zentlo razpenja nebo, na vi- dez podolgovato in vzhodeno, ka- kor gorinja polovica jajče lupine. Primera z jajcem se potemtakem ponuja karsama.

Jajce je torej že izza mračne- pradžnine simbol nastanka, pre- bujajočega se življenja in mnogo- mnogo obetajočih početkov. To pa tem bolj, ker hrani v sebi ra- zen življenja zasnajajočega klice tudi vse pomočke, katere klica po- trebuje za svoje prosičanje. Za- to je jajce predstavitev! posebno oblagodarjenih začetkov in prav zaradi tega v vse višji meri nego katerakoli druga stvar sposobna za simbol nastajajočega življenja ter njega ugodja in blagostanja. Kakršnega želimo samemu sebi in pa vsem tistim, ki so nam ljubi in dragi.

Medsebojno obdarovanje je na- vada, ki je razširjena po vsem svetu in vsepovsodi v veljavi, od- kar je na njem človeški rod. Z ob- daritvijo izražamo zahvalnost za- usluge, dajemo duška svojim ču- stvenim odnosajem ter osnamlja- mo ali učvrščamo medsebojne ve- zi. Obdarujemo se, kadarkoli na- desne prilika — semkaj bi pristel- tudi vsakojako pogostitev in spo- nnil pri nekaterih plemenih po- sebno razvite gostoljubnosti — zlasti pa je v navadi obdaritev o- posebnih prilikah, kakršne so roj- stvo, poroka, spominski ali sveča- ni dnevi (rojstni dan, god, oblet- nice, birmo itd.) ter po običaju nekako pomirani roki (sv. Mi- klavž, Božič, Velika noč).

Ja bol, ali kolena so se ji še mo- no tresla...

Dobrodejno jo je oblival hladni- zrak, ko je hitela za vrtovi proti- domu. Skrb za uboga otroka ji je dajala prečudežne moči, da je skoro tekla po široki, beli cesti.

Nekje v možganih je očitala sla- botna misel: "Dokler je živel mož in so lazili za njim po skladišču, ni nikoli zmanjkalo... niso po- zabili nikoli..." Ali takoj je udu- šila ta slabotni očitke misel, ki je govorila iz drugega kraja mož- gan: "Oče, odpusti jim, ki ne ve- do, kaj delajo!" — Takrat je šla

baš po mostu in ko se je ozrla na- reko, ji je šinilo pod kožo kakor mizel blisk in teklaje, kolikor je mogla...

Po obgozdni jasad so zveze- tele prve rože, motni potoki so tekli v dolino in se razlivali po travnikih, kajti solnce se je vo- zilo po modrem nebu in topilo sneg po gorskih hribih in sleme- nih. Tako je kazalo vse, da bo Ve- lika noč lepa in solnčna; že na Čvetno nedeljo je priklilo iz popja- črešnjave evetje, in ob mejah in- cestnih parobkih je cvetelo vse polno trobentic. Topli vetrovi so veli čez dolino in nebo se je sme- jalo že ves teden v sinji modrini.

Kodrasova Manica je prihajala vsako jutro že navsezgodaj na- vezni prag in se pazno ozirala po- dolini, ki ne zagleda morda kaj- kake sumljive meglice ali na ne- bu kakake oblačke, ki bi ji na- znanjali, da se bo vreme izpreme- nilo. Pa se je vsakikrat obrnila nazaj v vežo z zadovoljnim obra- zom in vsakikrat se je takoj nato začela iz hiše vesela pesen.

Tako je skrbelo Kodrasovo Ma- nico, da bi ne bila Velika noč de- ževna ali morda celo snežena, pa- je kazalo vendar vse tako, da se- bodo Maničine želje izpolnile.

Kajti čim bliže so prihajali veliko- nočni prazniki, tem lepši so posta- jali dnevi.

Maničine sree se je topilo vese- lja ob misli, da jo boči od dolgo- pričakovanega trenutka samo še par dni, in kadar je le kolikaj utegnila, je smuknila v svojo kam- ricio in pregledala novo, praznično obleko, svinlat predpasnik in vse, s čimer se je hotela oditi na Ve- liko nedeljo, da bi tem bolj nga- jala njemu, ki pride od vojakov na velikonočne počitnice.

Kajti Klepčev Matjaž, ki je ve- ljal v vasi za najlepšega in naj- močnejšega fanta, je služil pri vo- jakih in tako se je govorilo, da- dobi Manica od njega večkrat ka- ko pismo. Kaj da ji pisari in za- kaj da ima ravno njej toliko po- vedati, tega od Manice ni zvedel- nikdo, niti njena mati, niti Matja- zev oče, ki bi nikoli ne privolil, da- bi vzel njegov edini sin za ženo Manico, ki ni imela pod milim Bo- gom nič drugega, kakor lep zago- rebarček in dvoje čudovito tem- nih oči, v katerih je videl Klepčev Matjaž svojo srečo.

Kdaj in kako sta se tako natan- ko spoznala, ni vedel nikdo, a če je kosil Matjaž tam kje na tra- vniku, je imela Manica gotovo ka- kovo opravilo, da je morala mimo njega, — in če je hitela Manica zjutraj ali zvečer na korito, je Matjaž gotovo prinesla pot tam- mimo, in ob taki priliki se ni ni- koli zgodilo, da bi ne izpregovo- rila par prijaznih besed.

Ob nedeljah pa sta šla iz cerkve- pogostokrat kar vprico vse fan- tov in deklet lepo skupaj in se po- stezi za vasio sta jo mnogokrat- zavila, tako da je prišla naposled- ta novica tudi do Matjaževega očeta, ki se je silno razhudil. Tol- kel je s pestjo ob mizo in celo na- pil se je tisti dan, kar ni bila nje- gova navada. V krčmi pa, ko mu je vino razvzrojalo jezik, je govo- ril tako, da se raje obesi, kakor- pa dovolj, da bi prišla Manica v njegovo hišo za "mlado".

"Kaj bi?" je kričal. "Dovolj je drugih, ki kaj imajo in ne pri- dejo prazne k hiši, ne pa taka baj- tarica!"

In tako se je zvedela ta stvar- silno hitro po vasi.

Ob tistokrat Manica in Matjaž- sicer nista govorila več tako očit- to, tudi iz cerkve je ob nedeljah- ni spremljal, — ali sedaj, ko je služil pri vojakih, pa ji je pisaril- več kakor svojemu očetu in več- kot vsem drugim.

Mnogokrat, ko je po vasi že vse utihnilo in so pogasile že vse luči- po bajtah in hišah, je prižgala Manica v svoji kamrici lojeno- svečo, posegla pod zglavje in se- zatopila v njegovo pisanje. Po- sebno tisto zadnje pismo, ki ga je dobila na Čvetno nedeljo, je pre- brala že deset in desetkrat.

— Na Veliko noč — ji je pi- sal — se vidiwa gotovo. Na Veliko- soboto pridem domov, seveda ne- bova mogla govoriti takoj, saj- sem, zakaj... ampak v noči od- Velike sobote na Veliko nedeljo- pridem gotovo pod tvoje okno...

Zato je Manica tako nestrpno- čakala Velike noči.

In naposled je napolnila Velika- sobota, vsa solnčna in jasna kakor- so bili drugi dnevi.

Mogočno so se oglašili proti pol- dnevu zvonovi, ki so molčali in- žalovali tri dni, in v Maničinem

Prejeto so odmevali kakor srebrno- pritrkavanje.

Hodila je po veži nemirno, ka- kor da ima silno opravka, pa je- bilo že vse lepo očistoeno: šipe na- oknu, peč in miza in še tiste tri- črke sv. Treh kraljev je napisala- zjutraj na vrata tako lepo, koli- kor je pač mogla.

Po kosilu ji je prihitela povedat- sosedova dekla, da je Matjaž že- prišel, tako mogočen in svetel v- svoji opravi kakor sam general.

"V županovi krčmi je", je de- jala, "in fantje se vrté okrog nje- ga in se ga kar ne morejo nagle- dati..."

Manica je zardela in je pogle- dala skozi okno, da bi prikrila- svojo zadrego.

In tisto popoldne se ji je zdelo- dolgo kakor večnosa.

Ko se je vila iz cerkve procesija- k svečanemu Vstajenju, se je paz- no ozirala naokrog, pa ga ni za- gledala nikjer in v sreu ji je po- stalo nekako težko.

In ko se je napotila potem iz- cerkve, proti domu, je krenila na- levo, mračno županovo gostilno. Ve- seli glasovi so se slišali iz nje in- med njimi je spoznala tudi Matja- ževega.

V mraku je odšla v svojo kam- ricio, kjer je sedla na rob postelje- in zakrila obraz z rokami. Zopet- je prižgala v duhu vse ure, ki jih- je zanj prekrmljala z njim, vse- srečne trenutke... in nočjo bo po- dolgem času zopet gledala v nje- gove dobrodušne oči in mu izpo- vedala vse — kolikokrat je misli- la nanj in kako težko je čakala- Velike noči, da ga zopet vidi. Po- časi je potekal čas, in topiči, ki so- pokali tam za vasio v proslavo ve- likega praznika, kar niso hoteli- potihnuti.

Naposled je postala nekako u- trujena, trepalnice so ji lezle sku- paj, pa se je premagala siloma in- čakala zvesto, kdaj potkna na ok- no... Že je udarila v vaškem zvo- niku enajsta ura, ali Matjaža še- vedno ni bilo. Takrat se je zazde- lo Manici, kakor da je zaslislala- neko daljnje kričanje, pa je nena- doma vse utihnilo... Kdaj je za- spala, ni vedela, a ko se je proti- jutru prebudila, se je ozrla na- okrog prestrašeno in začudeno — kajti on ni potkral na okno.

Ko je hitela v cerkev, pa ji je- povedala tovarišica, da so njene- ga Matjaža zabodli minulo noč- fantje med pretepom v županovi- krčmi.

Nesrečna Kitajska.

Kitajska je nesrečna dežela, — vedno tepena od bogov in vragov- vedno trpeča in umirajoča. Lan- sko leto je skoro poginila v stra- šni lakoti, ki se je pojavila radi- suše, letos divjajo po njej pa na- livi, povodnji in domače revolte. Nič ni pomagalo "reševanje", — katero so "angeli miru in sprave" skleпали skozi tedne v Washingto- nu, ko je prišla na dnevni red Ki- tajska. Kitajska se nahaja danes- pred civilno vojno in ljudstvo v- njej trepetja groze pred temno bo- dačnostjo. V srednji Kitajski se- pripravljva general Wu Pei Fu in- njegovi zavezniki na pohod proti- Pekingu, iz česar sklepaj ona voj- ro. Ako se to zgodi, tedaj bo za- vladala nad deželo nepopisna gro- za, ki utegne v tem sličiti največ- ji svetovni moriji, ki se je pripe- lila na Kitajskem tekem let 1850-1861. Tedaj je bilo pobitih- in poklanih dvajset milijonov lju- di samo v Kitajski, dočim so zna- šale žrtve zadnje svetovne vojne- polovico manj, to je deset milio- nov. Ta strašen čas na Kitajskem- nazivajo: Taipingova vstaja. Med- tem časom pa pomagajo še narav- ne sile k večjemu trpljenju. Po- silni suši, ki je pustila za seboj- golo zemljo, brez rastlinja in celo- brez plevela, so prihrumeli v de- želo nalivi in velikanske poplave. Baš sedaj je Rumena reka v sred- njem delu dežele preplavila svo- je bregove, zalila velika polja in- pobrala s seboj nešteto bednih va- sie. Na tisoče ljudi je brez strehe- brez hrane in brez obleke. Cele po- krajine so v takim položaju. Ki- tajski zastopnik Liang v Wash- ingtonu naznanja, da je današnja- beda na Kitajskem hujša in groz- nejša kakor je bila lansko leto.

Umrli je v Ljubljani

po dolgem bolehanju knjigovodski- mojster Albert Feldstein.

Ko je stopal Krist na Golgote, — so šle za njim in so ga objokovale- žene. A on se je ozrl in je rekel: "Héere jeruzalemske! ne jokajte- za menoj, nego jokajte za seboj- in za svojimi otroki. Ker prišli- bodo dnevi, ko se bo reklo: blagor- nerodovitim in matericam, ki- niso rodile, in dojkam, ki niso do- jile! Takrat začno govoriti go- ram: padite na nas, in bregovom: pokrijte nas! Ker če se to godi- s svežim drevesom, kaj bo šele s su- him?"

Vi, prijateljska, objokujete na- so usodo, usodo naroda našega, večnega Ikara (ali Siziifa?). Ob- zalujete nas, mlade, nedozorele- življenja nismo živeli, nego smo- ga komaj zaslužili, a že padamo- kot gorivo na ogromno hektatom- bo, ki so okrutna usoda zažiga ne- znanemu Molohu...

Uničena življenja, ugašena og- njišča, uvele nade...

Steblo naroda našega nikdar- skozi dolge veke ni moglo mirno- razširiti vplj, pogati evetov in do- zoreti plodov na toplen solne- Jug. Večno se je borilo z neviht- tami in viharji, ki so lomili mla- diko, krnili popje in grozili iz- dreti celo korenine.

Naše planine so gole... Rojst- na zemlja je od pamtveka krvav- žrtvenik našemu plemenu, ki pri- naša zamaž v žrtev prvence, sino- ve svoje Boga in svetu na vidiku. Svet vidi in se ne briga, a se li bri- ga Bog?

Tudi mi se nešetokrat vzpenja- mo na svojo Golgote, na krvavo- žrtvo.

"Neplodno!" vzdihujete Vi.

Prestanite, ne govorite! Mar- hočemo sami klicati surt, kopati- grob sebi in pisati napis na ploči- svojega groba?...

Poznal sem mater, ki ji je po- mrlu sedem sinov, vsi v dobi od- 18 do 26 let, a ona je ostala sama- z grenko bridkostjo v praznih- dvoranah.

Čemu je živela? mar samo zato, da goji cvetje na sedmero gro- beh?...

A morda ta širotna mati in ti grobovi in evetje na njih ni- so odveč in niso nepotrebni na- tem svetu. "Če bi ne bilo sirot, bi- ni solnce ne gredo!" sem slišal iz- ust narodovih, in v narodni pesni- budi Bog solnce:

"Ajde, ustaj, moje žarko sunce, da grujemo po svietu sirote!"

Zgrnil se je nad nas jad s tež- no bola, pred katerim celo beseda- onemi, mnoge Golgote in mnoga- Kosova, sree je počilo mnogim- najkam Jugovicev, belih gonil- grobov se je dvignilo nešteto... in evetje poganja po njih, evetje- sirotnsko, radi česar se poraja- solnce... Ne lomi belih rok, lepa- in tužna Kosovka Devojka! Ne- okrvavljaj si krila, niti rokava!...

Kadar gledam Vas, tužnolepo- vlašnih, od bolesti in dolgih tre- palnic zasenečenih oči, vranjih las- in mramornega vratu, — vidim- naš, kip naše boli in lepote...

V tistih dneh ste videli, kako- so padle preko nas, kakor težka- zrna toče na mlad vinograd, vse- nevolje, ki morejo zadeti telo in- duha. Našemu rodu je kakor od- usode prisojeno, da nosi na plečih- veliko Tragedijo, veliko žrtvo za- neznano Svrho. Preko naše zem- lje in pragoz naših domov od po- četka gorka vsa masila in zločin- stva, krvava in nekrvava, vseh sil- vzla in tmine tega sveta. Zla od- ljudi in od usode, zavedna in ne- zavedna. Nasilne krivice, krvave- vojne in od Boga morije.

Videli ste, kdo in kaj nas pra- ganja, vidno in nevidno. A eden- izmed naših preganjalev, ne, hrt- naših preganjalev se zove Tuber- kulozna.

Ne drhtite! Saj nitako strašen, ženskega roda je, devojka je, tuž- na in lepa (slična nekoliko Vam, — no, to jaz samo v sebi mislim, tega Vam ne pišem), dobra je, ja- ko dobra in tiha. Zaljubljava.

Korak ji je neslišen, glas kot- brnenje najtanjše strune, oči kot- oči tičice v jastrebovih krenpljih. Zvesta je tovarišica lepote, pesni- in solze: nasluhtiti zna lepe duše- in sledi jim vdano in tiho — do- groba.

Naši najboljši, najkrasnejši- nam ljudje so umrli v njenem ob- jemu. Zelo veliko število, morda- večina, jugoslovenskih pesnikov- umetnikov, književnikov, najbolj- ših predstaviteljev naše rase je- pomrlo od tuberkuloze.

Jugoslovenske dežele so med- najtuberkuloznijšimi v Evropi: Hr- vatska, Srbija, Bosna, Dalma- cija in druge. Mesti Beograd in

Zagreb stojita pred evropskimi- velenosti v odstotkih pomora od- tuberkuloze...

In prišla je Vojna, da je dala- njenim krilom silen razmah, jej- odprla vrata malone vseh naših- hiš in je dovedla na čiste postelje- osamljenih dev ter na trdi ležaj- bojevnikov v zemeljskem rovu.

Vladimir Levstik:

GADJE GNEZDO.

Povest iz dni trpljenja in nad.

(Nadaljevanje.)

— In pod jablano, in pod češpljo, pod bradjo in jelšo in gabrom, in ne le enkrat, vsak večer, Boga zahvali! Kakor le stari pete odnese, je z njimi; vsa vas je prča, Galjot jo tepe in suje, pa nič ne pomaga; prav ima, da jo klesti, jaz bi jo tudi. Boga zahvali, da je nisi vzel, preden si šel na vojno; v samoto bi ti bila. Se Ogra bi pestoval nemara, če bi se vrnil živ. Soldaškim kurbam ni mesta pod našo streho, gad.

— Prav pravite, mati, — se uklanja sin. — Vi ste mi svetovali zaozorn najboljše; tako zelo radi ste me imeli.

Mehkoba obdaja vdove; oči se ji rose in večkrat seže pokraj se, kakor bi ga hotela stisniti za roko.

— Zina je drugačno dekle, — povzame čez minuto. — Kakor neč in dan! Se vedeti noče, da je ldo razen "njega" na svetu; nanj misli, o njem govori, o njem sanja podveči in ponoči. Si jo videl, kako je blede, sirota? Če bi se zgodilo in bi umrl v jetništvu, stamim, da izidihi vse tisti dan. Na kolenih naj hvali Boga, da jo ima!

— Da, Zina je čisto srce, — pritrjuje gad. — Zina je suho zlato, dekle brez para na svetu. Žal mi je, da si je nisem izbral.

— Da bi zdaj žalosti umrla! In kdo bi hodil k meni, hudobnež! Zinka je tista, ki jo še trpim zraven sebe; in kadar ne pride ob uri, mi ni obstanaka. Pa vendar me boli srce, ko je pri meni. Poljubila bi jo, in si ne upam; božala bi jo, pa me je strah; "dobro dete" bi ji rekla, in se mi smili. Hudo je, gad, če bi človek rad ljubil, in ne sme, ter bi rad sovražil, pa ne more.

— Hudo je, mati!

— Glej moje drage njive tam! — iztegne stara desnica nad poljem. — Letosnje žetve je bilo malo, prida v dolini, ali pri nas je obrodilo da nikoli tega; in kruh je zdaj potreben, ne? Gladu vendar ne smemo pomreti, če se oni vojskujejo, mislim! Že se začenja lakota; v velikih mestih, sem brala oni teden, kradejo pse in jih koljejo v jed. Se to bomo videli, da zapuste Boga, ki ne ve pomoči, ter bomo molili pšenični klas. . .

— Zladi je kmet prvi na svetu, — pobira Joža. — Ves svet se bo klanjal pred plugom kakor pred kraljevsko krono.

— Dandanes vidijo, da je naša zemlja enako imenitna kakor kdaj katere slavna dežela, — se košati vdova, — kaj? In naš žuljav rod ni manj plemenit od mogočih na zemlji; naša pšenica je dobra pšenica, le naša pravica jim ni pravica, hm?

Toda Joža je truden, nič več je ne sliši, Mati utihne; njen rjav obraz se zmrača.

Tako leze v dolino že tretja vojna jesen. Leno se miče življenje, kakor pramen vode po uselili strugi; nekdanjost je davno izbrisana, v sivo ime vojne se izteka sleherni želja in skrb, vsako delo pod soncem je že naprej vkovano v njen temni pomen. Že slišiš dete, kako vprašuje:

— Mama, kako je to, če je mir?

In drugo hoče vedeti:

— Ali pri nas nimamo ata, kakor pri sosedovih?

Milijoni bitij ne razumejo pravljice:

— Takrat ni bilo vojne. Jedli smo do sitga. In oče je bil doma. Dnevi so kakor močvirje, v katero se naglo pogreza vse. Ljudi je izginilo toliko, da komaj kdo koga pogreša. Najmlajša gada so vsi pozabili; le oca Galjot in Zina skrbita zanj, govorita o njem vse dolge večere. Janez piše; pisma hodijo po mesec, po dva in po šest; zunaj se rdeča od pečatov, znotraj črna od črtnih mest. Kadar prejme Zinka tak list in bere, da mu je dobro, ne dvomi, da laže gad radi nje.

— Ni je bolezn za mojega ljubega, — moli natihem. — ni je moči zoper mojo ljubezen; moj moj dobri, moj svetli se vrne!

Ali križi neizmerne Golgate je zabiti s svojo strašno težo v globlne njenega srca.

XVI.

Laški križ zaliva prostor kot val iz kloake; noži mraza režejo

in smrad pritiska na pljuča. Prsi bole, možgani plavajo kakor v rcdkem blatu, v živcih in mišicah se nekaj ruši, pa se vendar ne more podreti do tal.

Ostalih devetnajst mož njegove seče — vsa baraka je razdeljena v štiri po dvajset ljudi — je že na nogah. Občleni in polunaga se drenja pisana družba z vojaškimi menažkami v rokah okrog vedra, v katerem so prinesli črnih pomij: to je kava, vsakdanji zajtrk jetnikov. Nihče je ne pije brez kletvic, toda iz nekakšne dolžnosti se ujedajo zanj vsi signorji, vpijo za vsako kapljico več ali manj, bijo z rokami po umazani mizi ter posujejo drug drugega z odurnimi lesedami in grešnimi izrazi, katerih je Dantovej jezik bogat ko pekel hudicev; to se ponavlja dan zadnem, vselej zaradi pol žličke pomij. Lahov je v sobi večina, kakor v baraki in taboru sploh: težakov, delavcev, trgovcev, uradnikov, učiteljev, sodnikov, zdravnikov in odvetnikov; tudi slavni zločinci so vmes, in eden je baže lastnik javne hiše.

Vpitje prihaja čimdalje hujše, signorji razgrajajo s slastjo in umetniškim užikom, v blagodejni zavesti, da so manjšini v nadlego. Zladi se oglašajo tudi poljski Judje v drugem koncu sobe; Izrael protestira, latinstvo brani svoje predpravice; pan Twardowski, v jutranji zamaknjenosti na d žepnim zrcalcem, gode nekaj o pasji krvi; batjuška, star umijatski pop iz vzhodne Galicije, dreven z mečastim pred strniščastimi ustnicami, zavija oči ter ponavlja svoj esupli: — Tak šo? tak šo? Ni ga, ki bi razgaljal peklenski semenj; hvala Bogu, ruski študent Onisimov se vrne iz umivalnice; grdo pogleda oratorje, nato skoči mednje ter jih opusje po materi. Signorji ga ne razumejo, toda utihnejo, kakor bi odrezal; kadar se "porco russo" ujezi, tepe brez dolžnega spoštovanja do žlahtne latinske pasme, leek, Mordoh in Mojše zaženo psalm škodoželjnosti, ki traja, dokler se ne skavsajo med seboj. To so poglavja iz jetniške duše: kdor noče zblazniti, mora gristi bližnjega in pljuvati v njegove rane gnoj mržnje, sumničen in škodoželjnosti, ki se cedi iz lastnih razmazarjenih prs.

Bolni gad se je oblekel ter stopil na dvorišče. Prebivalci črne vasi ne poznajo miru; nekaj jih gonil iz kota v kot taborišča, nihče pa ne ve razodeti, kaj hoče in kam se mu tako mudi. Janez je spoznal, da jih bica želja samote, Udarce s puškinim kopitom, psolve in lakota, dvajset stopinj zime v nezakurjeni baraki, vse je izkusil v teh strašnih letih, ali nič, niti muka domotožnja, ni bilo tako neznoznega kakor večna družba ljudi. Tri leta bo kmalu tuka, in ni minute preživel sam; podnevi in ponoči, v najskritejših krajih, čuti drugega zraven sebe. Janez včasih ječi v pesti; kakor brezumen bega okrog, iščejo mesta da bi se zamislil vase. Toda povod ga obdaja blejanje zaprte

Pred poroto je bil obsojen na smrt gostilničar Jalen zaradi umora A. Zajca, računskega svetnika v Ljubljani, v kojega prostorih je imel svojo gostilno in ker mu je leta povisla stanarino. (O tem dogodku smo bili svoječasno prinesli obširno poročilo.) Pri razpravi se je morilec ponasal dokaj predrzno, v sled česar je sprejelo številno zbrano občinstvo njegovo obsojbo z zadoščenjem na znanje. Jalen je obsojbo mirno sprejel.

Ljubljanski gledališki blagajničarji je ukradel njen brat Avbelj, 72.000 K, ki so bile last gledališča. Po izvršenem činu je pobegnil v Trst, kjer pa so ga prijeli, in sicer ga je izročila policiji njegova mati. Pri njem so našli še 4312 lir in 30.000 kron, tako da je vsa storjena škoda krita. Avbelj, velik nepridiprav, je bil pri razpravi ukenjen. Predkaznovan je bil že petkrat, zadnjič na pet let je bil. Na premeten način pa se mu je posrečilo pobegniti iz zapora. Ko so namreč pripeljali na sod-

nijsko dvorišče drva, je zlezel Avbelj pod voz in se spodal nanj prijel. Tako je prišel na svobodo. Čez dalje časa se je skrivaj vrnil ter ukradel sestri zaupani ji denar. Obsojen je bil na 3 leta težke ječe.

Pred porotniki sta se 8. marca zagovarjala 23letni Andrej Pelan in 17letni Anton Zrimšek, ki sta obtožena, da sta dne 10. januarja 1921 ponoči na cesti iz Planine v Strmice napadla 16letnega Alojzija Jenčnika, ga usmrtila in se polastila njegovih volov in voza. Oba sta zvrta tihotape in imata razen tega umora na vesti še nebroj tatvin. Napad sta skrbno priprava ter se domenila, da bosta prvega voznika z lepo živino ubila ter živino odpeljala čez mejo. Ta svoj sklep sta faktično izvršila dne 10. januarja 1921 na cesti iz Planine v Strmice. Ko je privozil Jenčnik mimo, je Pelan iz samokresa takoj oddal proti vozniku 5 strelcev. Že na tleh ležeč je Pelan nato še davil, mu razbil lobanjo ter ga tako ubil. U-

črede, vsa zatišja med podlimi človeškimi stajami so polna ljudi, ki takisto iščejo samote in so prav tako drug drugemu napoti. So trenotja, ko bi jih mogel hladnokrvno moriti, da ni tako bolan in slab; zakaj ni je strupenejša strasti od mržnje do tovariša v nesreči, ki zaliva s svojo navzočnostjo sleherni kotiček lastne človekove duše.

Prvi teden aprila je minil. In zemlja se je odvajala komaj na vrhu. Kraj neži nekaj v stran od Dunaja; dve uri je vozil živinski vlak s transportom — kam, Janez še danes ne ve. On sovraži to zemljo robstva, kjer stoji toliko jetniških vasi in gine toliko človeških bitij, oskranjenih v svobodi, svoji najnedotekljivejši lasti; ne ozira se, kje je sever, kje jug, niti ne vprašuje, kje za obzorjem tonejo gore, za katerimi zeleni dolovina; jetnik mrje od koprnenja po domačih hribih, in vendar ne pozna vetra, ki veje od njih.

Kamor seže oko, povsod sami grigi, pusti kakor preobleden vampir, valjajoči se v lenem soncu; nikjer v močlasti panorami ne vabi oči temnejša lisa gozda, obraščena struga reke ali kolikaj smejejša vzhoklina tal; njeve leče kakor ravnila, in vmes kakor čista v enako oduren kraj. Vse je pravno in izrabljeno, črta veselja ne reže nikjer te zelenorjavne pustinje. Kakršna zemlja, takšni ljudje: sito se majojo žmo, kakor bi vsako uro sedeli pri obedu; na obrazih se menjava lakost; s topim zadovoljstvom, v pogledih ni duše, v govoru ni melodije; njih pesmi, ki se slišijo v nedolgo zvečer iz vasi, so podobne tuljenju.

Tabor se zdi jetniku danes žalostnejši nego prvi dan. Pol tučata barak čepi razkropljenih po blatni brežini kakor jata onemoglih kark; njih okna se gledajo iz katranastih sten liki skaljene oči mladičev. Kroginkrog tabora je plot od visokih lesenih drog, tako gosto nabitih, da mora prav do njih, kdor hoče videti čisto. Le čisto v gornjem koncu, pri skladišču, je višji kraj, s katerega se odgrinja očem brezupna slika razaplankane okolice; tisto mesto je edino, kamor Janez nikoli ne stopi. Ob vsaki strani plotovega štrikotnika se izprehaja noč in dan straža z nabito puško; izlet v svobodo stane glavo.

(Dolje prihodnja)

Dve obsodbi na smrt na vislicah.

Budimpeštansko honvedsko sodišče je obsodilo Arturja Lombardija in Johanna Uhlyorika, ki sta prišla iz Slovaške, na smrt na vislicah. Smrtne obsodbe ne samo zaradi "vohunstva", temveč tudi zaradi prevarnega komunističnega mišljenja, so se pričele po poročilih nenavadno množiti.

Politično ozračje na Madžarskem je naravnost preplavljeno s strupenimi bacili.

Izpred ljubljanske porote.

Pred poroto je bil obsojen na smrt gostilničar Jalen zaradi umora A. Zajca, računskega svetnika v Ljubljani, v kojega prostorih je imel svojo gostilno in ker mu je leta povisla stanarino. (O tem dogodku smo bili svoječasno prinesli obširno poročilo.) Pri razpravi se je morilec ponasal dokaj predrzno, v sled česar je sprejelo številno zbrano občinstvo njegovo obsojbo z zadoščenjem na znanje. Jalen je obsojbo mirno sprejel.

Ljubljanski gledališki blagajničarji je ukradel njen brat Avbelj, 72.000 K, ki so bile last gledališča. Po izvršenem činu je pobegnil v Trst, kjer pa so ga prijeli, in sicer ga je izročila policiji njegova mati. Pri njem so našli še 4312 lir in 30.000 kron, tako da je vsa storjena škoda krita. Avbelj, velik nepridiprav, je bil pri razpravi ukenjen. Predkaznovan je bil že petkrat, zadnjič na pet let je bil. Na premeten način pa se mu je posrečilo pobegniti iz zapora. Ko so namreč pripeljali na sod-

grabljene vole sta obtožena nato prodala v Senožcah za 5200 lir. Morilec sta kmalu nato prišla v Ljubljano, tu sta bila aretirana in oddana sodišču. V preiskavi sta svoje dejanje odkrito priznala in izjavila, da sta imela namen usmrtiti prvega, ki ga srečata na cesti. Pri sedanjih obravnavi pa sta svoj zagovor docela izpremenila. Zrimšek trdi, da je bil popolnoma pijan in da sploh ne ve, kaj se je zgodilo. Pelan pa pravi, da ni imel namena koga usmrtiti, ampak le raniti, da se polasti volov. Dva vola je res vzel in nato prodal. Zaslišanih je bilo tudi mnogo prič, ki so želo obtežljivo izpovedati. Državni pravdnik je prečital dopis ministrstva pravde, glasom katerega spada obtoženi Pelan pod Italijo in je bil izročen po izvršenju izročiteljih formalnosti. Postopanje proti Pelanu je nato bilo izloženo. Glede Zrimškega so bila porotnikom stavljeni tri glavna vprašanja in dve dodatni. Glavna glede roparskega umora, tatvine, soudeležbe pri umoru, dajata pa glede pijanosti. Porotniki so potrdili prvo vprašanje z 10 glasovi proti 2, drugo glede tatvine soglasno, tretje glede pijanosti pa so soglasno zanikali. Senat je obsodil Antona Zrimškega na 12 let težke ječe, poostrene s trdim lažiščem vsakega četrta leta in s temnično vsako leto na dan 10. januarja.

Tatvica iz navade je Ivana Krivca. Zaradi tatvine je bila že 13-krat predkaznovana in v zaporu je presedela že 19 let. Sedaj je dobila pred poroto zopet dve leti ječe, ker je ukradla svojemu gospodarju perilo, čevlje in razno obleko.

Rudolf Porle je bil hlapec pri gostilničarki Agati Ivančičevi v Postojni. Ker je vedel, da ima gospodinja ravno pripravljen denar za nakup vina, je izvršil v družbi dveh tovarišev rop. Porle je bil na straži, dočim sta oba njegova tovariša vdrla v gostilno in s klicem: "Denar ali smrt!" zahtevala denar. Vsa prestrašena jima je dala gostilničarka 3600 lir. Nato so razbili še neko omaro, pobrali iz nje vsu zlatinoto ter zbežali v Jugoslavijo. Na Rakeku so jih prijeli, toda eden izmed njih jim je ušel. Ker je bil eden med prijeti Italjan se je moral zagovarjati pred poroto samo Rudolf Porle. Obsojen je bil na 4 leta težke ječe.

Dne 11. marca se je pred porotniki zagovarjal Franc Urbas, ki je obtožen, da je v družbi svojih tatinskih tovarišev Roberta Bončina in Ivana Jeriša odpeljal Ivana Rupnika in Ivana Kuncu iz zaklenjenega hleva 4 vole in skupni vrednosti 59.500 kron. Robert Bončina ni prisostvoval obravnavi, ker leži bolan v ljubljanski bolnici, Ivan Jeriša pa je pobegnil v Italijo. Imenovana posestnika sta kupila v Žirovnici pri Gradnem vsak en par volov in jih proti večeru 2. maja 1921 prignala v gostilno Leskovec v Laze pri Planini. Ker je takrat močno deževalo, sta spravila vole v gostilničarjev hlev. Pri tem poslu jima je pomagala tudi obdolženec Franc Urbas s svojima tovarišema. Ob policijski uri sta posestnika volov odšla spat v gornje prostore hiše. Se isto noč okoli 2. ure zjutraj pa je bila razbita na Leskovečevem hlevu ključavnica in so tatovi odpeljali iz hleva vse 4 vole ter jih gnali čez državno mejo pri Podgorju v zasledno ozemlje. Lastnika volov sta rano zjutraj zapazila, da sta okradena. Sum storilstva je padel takoj na trojico fantov: Roberta Bončina, Franc Urbasa in Ivana Jeriša, ki so prejšnji večer popivali v Leskovečevi krčmi. Obdolženec pravi, da je nedolžen in da ni bil s tatvino v nikaki zvezi. On in Bončina sta že v preiskavi trdila, da sta okoli 3. ure ponoči slišala šunder na cesti v smeri proti Planini, kakor bi kdo gnal živino. Nato sta baje tatovom sledila in takoj razglasila v vasi, kaj sta videla in se stavila orožnikom na razpolago, da pomagata zasledovati tatove. Tudi zaslišane priče niso mogle potrditi, da bi obtožence res sodelovali pri tatvini. Ker so porotniki na tatvino stavljeni jim vprašanje zanikali z 10 proti 2 glasovom, je predsednik senata takoj razglasil oprostilno razsodbo.

S to obravnavo je bilo pomladansko porotno zasedanje zaključeno.

Slov. lovsko društvo v Celju.

V Celju se je ustanovila podružnica "Slovenskega lovskega društva" za sodne okraje Celje, Laško, Vransko, Gornji grad, Šmarje, Konjice, Šoštanj, Kozje

in Rogatec. Za načelnika podružnice je bil izvoljen Franc Confident. Ustanovni občni zbor je poslal kralju Aleksandru navdušen lovski pozdrav.

Mest čez Muro pri Verzeju,

s katerim bo zvezano Prekmurje z bivšo Štajersko, so izročili meseca marca promet. Veljal je 5 milijonov kron. Sestoji iz glavnega mostu in 5 stranskih mostov.

V svrhu regeneracije ribjih vod,

in povzdige ribarstva v Sloveniji bo oddelek za kmetijstvo pri parokrajnski upravi oddaljal tudi letos iz ribjega vališča na Bledu postavljal zarod, kakor hitro bo goden za izpušanje v proste vode. Cena 15 Din za 1000 kosov zaroda.

Poseledice požara Franzovega paromlina v Mariboru.

Znani bogataš Scherbaum, lastnik paromlina, je že zvišal ceno moke od K 19.80 na K 23.50. Pričakujejo, da bodo oblasti napravile konce temu brezstidnemu izkoriščanju ljudstva.

Srbske vdove zahtevajo izročitev bolgarskih vojnič, zločincev

in se je v to svrhu zglasila te dni v posameznih parlamentarnih klubih deputacija, obstoječa iz 50 vdov, učiteljev, duhovnikov in sodnikov iz Pirote, Niša, Vranja in Enjačeva, ko se jih bolgarske oblasti med vojno morile na zve-rinski način

ADVERTISEMENTS

ZA 7500 DOLARJEV

takoj na prodaj v bližini tobačne tovarne v Ljubljani krasno posestvo, dve enonadstropni hiši (9 strank) s sadnim vrtom in travnikom, ob katerem teče voda Gradca, Nalov se izve pri trdnici Frank Sakser State Bank, 82 Cortlandt St., New York City. (11-13-14)

POSESTVO V KRŠKEM NA PRODAJ.

Hiša stoji na prav ugodnem mestu, je zelo trdno zidana, ima lepe kleti, v pritličju 4 velike sobe, kuhinjo s shrambo, dvorišče in hlev; v prvem nadstropju 5 velikih sob, kopalno sobo in verando. V hiši je vpeljana električna razsvetljava in vodovod. Hiša je zelo pripravna za trgovino ali večjega obrtnika. Nasproti hiše čez cesto spada k posestvu velik sadni vrt in njiva. Del vrta se lahko parcelira za dve stavbišči in ostane še velik sadni vrt in njiva pri posestvu. Železniška postaja čez savski most Viden-Krško ob južni železnici. Cena je 9000 dolarjev. Več poverljivosti "Glas Naroda", 82 Cortlandt Street, New York City. (11-13-14)

Samomcr ali zločin?

Železniški uradniški pripravnik Perko, ki se je, kot je že bilo poročano, z neko družbo iz Maribora udeležil izleta v Limbuž in izginil brez sledu, se še vedno ni vrnil. Preiskava se nadaljuje. Domneva se, da je Perko izvršil samomcr zaradi nesrečne ljubezni. Imel je v Kranju razmerje, ki je bilo prekinjeno proti njegovi volji in je bil zato zadnje čase melanholičen, kot so opazovali.

Dva divjaka izročena sodišču.

Mariborska občina je barako v Danjkovi ulici preuredila za stanovanje, v katerem sta se nastanila neki F. K. in njegov prijatelj A. P. Oba sta zavrnila v svoje stanovanje neko 12letno slaboumno dekle in jo hotela posiliti. Preiskava zdravnikov je ugotovila sicer samo poizkus posilstva, vendar pa sta bila kljub temu izročena obojdivjaka sodišču.

Še o ukradeni monštranci.

Sofer Vavpotič, ki je v mariborski stolni cerkvi ukradel monštranco, je izročil zlato luno monštranco spremljevalcu vagonov, Francetu Sušniku, da jo prodaja v inozemstvu. Toda Sušnik se je najbrže zbal in vrget luno v Dravo, kjer so jo tudi našli. Policija ga je izročila sodišču. Arretirani sofer Vavpotič je v preiskavi dalje priznal, da je ukradel Rudolfa Laščeko zimsko suknjo, vredno 7500 kron in jo prodal v Ptuj, v trgovini Sessler pa dva magnet. Njegov zagovor pred sodiščem torej ne bo lahek.

Slov. lovsko društvo v Celju.

V Celju se je ustanovila podružnica "Slovenskega lovskega društva" za sodne okraje Celje, Laško, Vransko, Gornji grad, Šmarje, Konjice, Šoštanj, Kozje

in Rogatec. Za načelnika podružnice je bil izvoljen Franc Confident. Ustanovni občni zbor je poslal kralju Aleksandru navdušen lovski pozdrav.

Mest čez Muro pri Verzeju,

s katerim bo zvezano Prekmurje z bivšo Štajersko, so izročili meseca marca promet. Veljal je 5 milijonov kron. Sestoji iz glavnega mostu in 5 stranskih mostov.

V svrhu regeneracije ribjih vod,

in povzdige ribarstva v Sloveniji bo oddelek za kmetijstvo pri parokrajnski upravi oddaljal tudi letos iz ribjega vališča na Bledu postavljal zarod, kakor hitro bo goden za izpušanje v proste vode. Cena 15 Din za 1000 kosov zaroda.

Poseledice požara Franzovega paromlina v Mariboru.

Znani bogataš Scherbaum, lastnik paromlina, je že zvišal ceno moke od K 19.80 na K 23.50. Pričakujejo, da bodo oblasti napravile konce temu brezstidnemu izkoriščanju ljudstva.

Srbske vdove zahtevajo izročitev bolgarskih vojnič, zločincev

in se je v to svrhu zglasila te dni v posameznih parlamentarnih klubih deputacija, obstoječa iz 50 vdov, učiteljev, duhovnikov in sodnikov iz Pirote, Niša, Vranja in Enjačeva, ko se jih bolgarske oblasti med vojno morile na zve-rinski način

ADVERTISEMENTS

ZA 7500 DOLARJEV

takoj na prodaj v bližini tobačne tovarne v Ljubljani krasno posestvo, dve enonadstropni hiši (9 strank) s sadnim vrtom in travnikom, ob katerem teče voda Gradca, Nalov se izve pri trdnici Frank Sakser State Bank, 82 Cortlandt St., New York City. (11-13-14)

POSESTVO V KRŠKEM NA PRODAJ.

Hiša stoji na prav ugodnem mestu, je zelo trdno zidana, ima lepe kleti, v pritličju 4 velike sobe, kuhinjo s shrambo, dvorišče in hlev; v prvem nadstropju 5 velikih sob, kopalno sobo in verando. V hiši je vpeljana električna razsvetljava in vodovod. Hiša je zelo pripravna za trgovino ali večjega obrtnika. Nasproti hiše čez cesto spada k posestvu velik sadni vrt in njiva. Del vrta se lahko parcelira za dve stavbišči in ostane še velik sadni vrt in njiva pri posestvu. Železniška postaja čez savski most Viden-Krško ob južni železnici. Cena je 9000 dolarjev. Več poverljivosti "Glas Naroda", 82 Cortlandt Street, New York City. (11-13-14)

Iz Slovenije.

Razstava slovenskih ročnih del.

V Beogradu se je otvorila v klubu "Ženskega pokreta" razstava ročnih del slovenskih žen. Med beograjskim ženskim vladom za to izložbo veliko zanimanje. Posebno jim ugajajo naše narodne noše in ornamenti. Dolej je že posetilo izložbo precejšnje število beograjskega žensstva.

"Molitev za slovenski rod".

Je to dvoglasna pesem s spremljanjem harmonija ali klavirja. Besede Rad. Silvestrova, hrvaškega besedilnega priredil Bož. Borko. Uglasbil in izdal Anton Kosi. Cena 2 dinarja (8 kron). Mična, v narodnem tonu zložena pesem, ki je kaj primerna, da jo pojo sedanje dni v šolah in na raznih prireditvah. Skladba se dobi pri skladatelju A. Kosiju v središču ob Dravi in v vseh večjih knjigarnah po Slovenskem in Hrvatskem.

Volitve v okrajni šolski svet v Kočevju.

Iz Kočevja poročajo: Zmagalo je naše vrlo v ČJU (Ujedinjenju jugoslovanskih učiteljev) organizirano učitelstvo pri volitvah v okrajni šolski svet. Zavedno učitelstvo, ki ni klonilo svojega tilnika niti v čneh najhujšega preganjanja, je porazlo koalicioj Slomskarjev in Nemecev. Petdeset glasov so spravili na nože obojni in to vsak polovico. Mi smo odklonili kompromis z njimi in se tudi nismo vezali z Nemei, čeprav so po ogromni večini naprednega mišljenja. Toda Slomskarji so neopredno pred volitvami ponudili Nemeem kompromis, odstopajoč jim na svoji listi enega zastopnika in enega namestnika. Naravnost, da so Nemei porabili priliko, sprejeli kompromis in glasovali za kompromisno listo v upanju, da si priborijo tako nacionalnega zastopnika v šolskem svetu. Račun pa je bil zgrešen, ker je kljub koalicioj zmagala napredna lista. V okrajni šolski svet prideta nadučitelj v Kočevju Betriani in ravnatelj meščanske šole v Ribnici Mervič. Namestnika sta nadučitelj v Loskem potoku Wigeli in učiteljica Mavrin iz Koč. Reke.

V službi ponesrečil.

Progovni preglednik državne železnice Florijan Pogacnik je na progi med Zalcem in Celjem spodrsnil in padel tako nesrečno, da je vsled preloma reber, raztrganja pljučnega krila in pretrganja živcev obležal nezavesten. K sreči se je še pravočasno prebudi in rešil z železniškega tira. Prepeljali so ga v bolnico.

Samomcr ali zločin?

Železniški uradniški pripravnik Perko, ki se je, kot je že bilo poročano, z neko družbo iz Maribora udeležil izleta v Limbuž in izginil brez sledu, se še vedno ni vrnil. Preiskava se nadaljuje. Domneva se, da je Perko izvršil samomcr zaradi nesrečne ljubezni. Imel je v Kranju razmerje, ki je bilo prekinjeno proti njegovi volji in je bil zato zadnje čase melanholičen, kot so opazovali.

Dva divjaka izročena sodišču.

Mariborska občina je barako v Danjkovi ulici preuredila za stanovanje, v katerem sta se nastanila neki F. K. in njegov prijatelj A. P. Oba sta zavrnila v svoje stanovanje neko 12letno slaboumno dekle in jo hotela posiliti. Preiskava zdravnikov je ugotovila sicer samo poizkus posilstva, vendar pa sta bila kljub temu izročena obojdivjaka sodišču.

Še o ukradeni monštranci.

Sofer Vavpotič, ki je v mariborski stolni cerkvi ukradel monštranco, je izročil zlato luno monštranco spremljevalcu vagonov, Francetu Sušniku, da jo prodaja v inozemstvu. Toda Sušnik se je najbrže zbal in vrget luno v Dravo, kjer so jo tudi našli. Policija ga je izročila sodišču. Arretirani sofer Vavpotič je v preiskavi dalje priznal, da je ukradel Rudolfa Laščeko zimsko suknjo, vredno 7500 kron in jo prodal v Ptuj, v trgovini Sessler pa dva magnet. Njegov

Požigalec.

FRANCOSKI DETEKTIVSKI ROMAN.

Spisal Emile Gaborian.

Za "Glas Naroda" prevod G. P.

85

(Nadaljevanje.)

— Moj Bog, ali bi se res lahko rešil?
— Prepustiti hočem gospodu Folgat, — je nadaljeval markij, — zadovoljstvo, da te seznanim z uspehi njegovih preiskav in naporov. On ti lahko pojasni vse na boljši način kot bi mogel storiti to jač. Dolgo ti ne bo treba čakati. V zadnji noči, ali pravzaprav danes zjutraj, ko smo se ločili, sta se on in gospod Magloar dogovorila z menoj, da se sestaneju tukaj v jetnišnici, pred drugo uro popoldne.

Par minut pozneje so se približali hitri koraki in prikazal se je jetnik Trumenee, iz katerega je bil napravljen Blazen svojega pomočnika in katerega se je posluževal Mešinet, da nosi pisma Zaka k Dioniziji. Bil je visok, dobro zrasel človek, star pet ali šest in dvajset let. Ljubeznivo oči so se vedno smehljale. Čprav sedaj potepuh brez ognjišča ali doma, je bil Trumenee nekoč posestnik. Ob smrti svojih staršev, ko je bil star le osemnajst let, je podedoval Trumenee hčo odnato od dvorščaka, vrt, par akrov zemlje ter kisel pašnik. Vse skupaj je bilo vredno kakih petnajst tisoč frankov. Nesreča pa je hotela, da je bila konspiracija blizu. Kot številni drugi mladi možje v okraju je vrjel tudi Trumenee v čarovnišje, ter je kupil amulet, ki ga je stal petdeset frankov. Ta amulet si je priključil Trumenee na jopič, šel v mesto ter drzno potegnil številko. Bila je številka tri. To je bilo zanj povsem nepričakovano. On je imel velik strah pred vojaško službo in ker je bil dobro raste, je tudi vedel, da ga ne bodo zavrnili in vsled tega je sklenil dobiti denar, da si kupi namestnika.

Ker je bil lastnik posestva, ni imel nikakih težkoč najti človeka, ki je bil pripravljen posoditi mu za dve leti 35 sto frankov v zameno za prvo intabulacijo na njegovo posestvo. Ko so bile listine podpisane ter je imel Trumenee denar v svojem žepu, se je takoj napotil v Rochefort. Kje je bile vse polno posredovalcev za namestnike v vojaški službi. Za svoje dveh tisoč frankov, poleg drugih manjših stroškov, se mu dahi na razpolago namestnika najboljšje vrste.

Ves vesel radi posrečene operacije se je Trumenee ravno hotel vrniti domov, ko je usoda hotela, da se je sestal v neki gostilni z nekim svojim prejšnjim součencem, ki je bil zaposlen na nekem preprogovnem vladinemu čolnu. Kadar se sestanejo rojaki, morajo seveda piti. Pila sta in prijatelj je kmalu zavohal dvajset sto frankov, katere je nosil Trumenee pri sebi. Prisegeli si je, da si bo privoščil dober čas in da se ne bo vrnil na svojo ladjo, dokler ne bo izginil zadnji cent iz žepa prijatelja. Tako se je zgodilo, da je bil po štirinajst dni trajajočem poplavljanju mornar aretiran ter vržen v ječo. Trumenee pa si je moral izposoditi pet frankov, da se je mogel vrniti domov.

Teh štirinajst dni je bilo edlečnih za njegovo življenje. Tekom teh dni je izgubil vse veselje do dela ter si pridobil pravo strast za beženje, kjer so igrali za mastnimi kartami. Po svojem povratku je skušal nadaljevati to veselo življenje. Da pa stori to, si je prišel izposoditi denar. Prodajal je, kos za kosom, vse, kar je imel, prav do svojega modroca ter svojega oročja. To ni bil nikak način, kako vrniti 35 sto frankov, katere je bil dolžan. Ko je prišel dan plačila, ni izgubil upnika, ki je videl kako se posestvo krči z vsakim dnem, nobenega časa. Se predno se je Trumenee dobro zavedel, kaj se pravzaprav vrši, se je že vršila dražba. Njegovo posestvo so prodali in nekoga leto dni se je znašel na cesti, berač, ki ni imel ničesar drugega kot raztrgane eunje, kater je nosil na sebi.

Lahko bi našel dela, kajti bil je odber delavce in ljudje so ga imeli radi, kljub vsemu. On pa se je še bolj bal dela kot pa je rad pil. Kadar ga je pomankanje le preveč potisnilo, je delal par dni. Kakorhitro pa je zaslužil pet frankov, potem z Bogom delo. Šel je, se potikal po vasi, nagovarjal voznike, ali pa prežal na one dobrovoljčke, ki razširile svoje pijačo s prvimi ki pride kot da bi bili sami Trumenee in je postavljaj, da je dobro poznan ob celi obali in celo globoko v notranjost departmanta. Najbolj presenetljivo pa je bilo, da ga ljudje niso zmerjali radi njegovega postopanja. Hišne gospodinjice po drželi se ga sicer pozdravljale na naslednji način: — No, kaj pa zopet hočeš tukaj, ti nepridiprav? — Le malokdaj pa se mu odreklo skodelico juhe ali pa čašo belega vina. Njegov dobi huncur v družbi vedno uslužnega razpoloženja je pojasnjeval to nepustljivost od strani prebivalstva. Ta človek, ki je odklonil delo običajno službo je bil vedno pripravljen pomagati zastojni. Bil pa je očeren pri vsaki stvari, na kopnem in na vodi in vsled tega so radi klijenti Trumenee tako kmetje, ki so morali opraviti kako majno delo kot ribiči, katerim je manjkalo rok.

Slaba stvar pri vsem tem pa je, da ima to življenje potepuštva na kmetih poleg dobrih dni tudi svoje slabe čase. Prišli so dnevi, ko ni mogel dobiti niti dobrovoljnih pijančkov, niti dobrodušnih gospodinj. Glad pa je bil vedno na mestu. Tedaj je moral postati maroder. Izkopal je nekaj krompirja ter ga spekel v gozdu ali pa hodil na vrveve po jabolk. Kadar pa ni bilo niti krompirja, niti jabolka, ni mogel drugega kot splezati preko ograje ali kakega zidu.

Relativno rešene je bil Trumenee pošten človek ter bi ne mogel ukrasti niti enega centa gotovega denarja. Sočivje, sadje, kokeš, hm, to je bila seveda druga stvar, kadar je krulilo po želodu. Tako je prišlo, da je bil dvakrat aretiran ter obsojen na več dni ječe. Ob vsaki priliki si je prisegel, da ga ne bodo nikdar več ujeli in da bo pričel trdo delati. Kljub temu pa so ga zopet ujeli.

Ubogi dečko je pripovedoval Žaku o celi svoji nesreči. Žak, ki se je moral zahtevati njemu, da je mogel biti v pismenem stiku z Dionizijo kljub samotnemu zaporu, mu je bil zelo naklonjen. Ko ga je videl prihajati, zelo spoštljivo, s cepico v roki, ga je vprašal: — Kaj je, Trumenee?

— Gospod, — je odvrnil potepuh, — gospod Blazen me pošilja s poročilom, da gresta dva odvetnika v vašo sobo.

Se enkrat je objel markij svojega sina ter rekel: — Ne pusti, da bi čakala in bodi pogumen.

Triindvajseto poglavje.

Marki de Boaskoran se ni motil glede gospoda Magloarja. Zelo omanj vsled ugotovila Dionizije, je bil popolnoma premagan od pojasnil Folgate. Ko je sedaj prišel v ječo, je storil to s sklepom, da dokaže nedolžnost Zaka.

— Dvomim zelo, da mi bo sploh mogel kedaj odpustiti moj

nevero, — je rekel proti gospodu Folgat, ko sta čakala v celici jetnika.

Žak je prišel, še vedno globoko ginjen vsled sestanka s svojim očetom.

Magloar je stopil proti njemu ter rekel:

— Nikdar nisem mogel prikrivati svojih misli, Žak. Ko sem vas smatral kriv, a ter sem bil prepričan, da ste po krivem obdolžili grofice Klodije, sem vam povedal to s skoro brutalno odkritostjo. Od tedaj naprej pa sem spoznal svojo napako ter sem sedaj prepričan o resničnosti vaših ugotovil. Zato prihajam, Žak, da vam povem odkritosrečno, da nisem imel prav, ko sem imel več vere v sloves ženske kot pa v besede svojega prijatelja Ali mi hočete dati svojo roko?

(Dalje prihodnjic.)

Konferenca Male Antante v Belgradu.

Konferenca strokovnjakov male antante in Poljske se je dne 9. marca popoldne ob štirih urah odprla v dvorani Oficrskega doma v Belgradu. S stola Oficrskega doma so visele jugoslovanske, nad rthodom v poslopje pa dve srbski zastavi. — Ob 3.40 so pričeli prihajati delegati. Najprej sta prišli v štirih lepih kočijah rumunska in poljska delegacija, potem pa v dveh avtomobilih českoslovaška in jugoslovanska. — Ko so delegati stopili v dvorano, so bili predstavljeni predsedniku narodne skupščine dr. Ribarju in ostalim prisotnim gospodom, potem so odšli gospodje na dvorišče Oficrskega doma, kjer so jih slika.

Ko so delegati zavzeli svoja mesta, je v dvorani zavladala globoka tišina. Ob 4.10 uri je vstal dr. Ninčič, minister za zunanje stvari in izpregovoril z močnim in sonornim glasom te besede v francoskem jeziku: — Spoštovana gospoda! Izredno sem zadovoljen, da morem v prestolici Srbov, Hrvatov in Slovencev pozdraviti zastopnike treh prijateljskih držav, na katerih prijateljstvo nas vežejo ne samo splošni interesi, ampak tudi globoko nagnjenje, katero je ustvarila naša prostost, izpolnjena s stoletnim trpljenjem. Naravno, to je prvi korak, da smo se našli skupaj, da se sporazumemo o zelo pomembnih vprašanjih. Imam vtis, kakor da smo si že mnogokrat drugi drugemu prisrčno stisnili roko. Drug drugemu si rismo bili nikoli neznani, in ta konferenca dokazuje, da mislimo še manj to ostati v bodočnosti. Bodočnost predstavlja za nas gotovo težkoče. Kakor je rojstvo naših držav bilo zvezano z velikimi težavami, tako se tudi naša notranja konsolidacija nahaja v podobnih težkočah. Kar se tiče zunanje politike, stoji vse štiri države na strani onih, ki so povzročili, da se je bilanca strahovite vojne nagnila na našo stran. To je bistvo razloga, zakaj se tako dobro razumemo in zakaj se je med nami tako lahko dosegla solidarnost. Hkrati pa je tudi izraz globokega prepričanja, da se bomo sporazumeli v ustanovitvi zveze za skupno postopanje v vrsti velikih vprašanj. Toda s tem delom ne mislimo koristiti samo sebi, ampak hočemo vzporediti svoje napore. Sporazumno z zavezniškimi silami, ki so sklicale konferenco v Genovi, bomo mogli bolj sodelovati v interesu gospodarske konsolidacije Evrope, kar je prvi pogoj našega razvoja. Naše delo bo olajšalo in omogočalo, da pride gospodarska konferenca v Genovi do pozitivnih uspehov, ki bodo tudi res omogočili gospodarsko obnovo Evrope. Mi nikoli ne mislimo na to, da bi omajali vzajemno zaupanje med vsemi narodi Evrope, ampak hočemo svoje napore strniti in energično delovati na tem, da se t o zaupanje se poglubi. V vas pozdravljam vestnike miru in napredka Evrope. In zato vam želim, gospodje, da dosežete v svojem delu popoln uspeh. V vas so uprte oči in srea iz vseh krajev naših štirih držav. — Govor ministra dr. Ninčiča so navzoči sprejeli z živahnim plaskanjem.

Nato je vstal predsednik poljske delegacije in poljski poslanik v Belgradu Zdzislaw Okenski in je izpregovoril sledeče besede: — Gospodje! Zelo sem srečen, da se morem v imenu poljske delegacije zahvaliti gospodu ministru za zunanje stvari za njegovo ljubeznivo in prijateljske besede. Sreča inčinitava kraljevske vlade, da v Belgradu zbere gospodarske in finančne strokovnjake kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, Rumunije, Českoslovaške in Poljske, je naša poveljen odziv v naših državah. Težko izmučeni v vojni smo delali hude napore za doseg samostojnosti. Poljska želi aktivno sodelovati pri velikem delu obnove Evrope in na konferenci, ki

smo je danes otvorili. Poljska bo iskreno sodelovala pri tem, da se najde skupna podlaga za akcijo, ki bo olajšala izhod težke krize, odgovarjajoč interesom držav, ki so danes tukaj zastopane. Delah bomo na tem vztrajno in dosledno. Čvrsto smo uverjeni, da bomo uspešno doprinesli k velikemu delu, ki jih je izrazila naša esecelena in ne dvomimo, da bo delo, pri reševanju zadev, ki spadajo v program genovske konference. Pridružujemo se srčnim lo konference kronano s popolnim uspehom. — Navzoči so burno plaskali tem besedam poljskega poslanika.

Predsednik rumunske delegacije Ciracescu je govoril ravnotako v francosčini nastopne besede: — Gospoda! Zahvaljujem se vam za laskave besede, s katerimi ste se obrnili na nas. Dovolite mi, da izrazim radost, ki jo občutimo, da smo se zbrali tukaj v Belgradu, ki simpatizira za nas veliko bolj, kot smo jo pretrpeli mi vsi v borbi za svobodo in gospodarsko osamosvojitve narodov. Mi smo se zbrali, da damo izraza naši skupnosti in da se boljše med seboj spoznamo. Zakaj je na ta način bomo mogli sodelovati v veličastnem delu, ki so ga začeli naši veliki zavezniki, to je na gospodarski obnovi Evrope. Tako pametno sestavljen program na gospodarski konferenci v Genovi nas bo vodil pri našem delovanju v duhu največje pripravljenosti. To bo omogočalo, da bo naše delo etapa v razvoju našega sporazuma in v ustvaritvi dobre in pametne gospodarske politike. — Živahno pritrjevanje je sledilo tem besedam.

Končno je govoril še českoslovaški poslanik Antonin Kalina, predsednik českoslovaške delegacije, sledeče: — Gospodje! V imenu vlade českoslovaške republike in v imenu naše delegacije mi je čast, zahvaliti se iz vsega srca vaši ekscelenci, vladi kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, vašim zastopnikom kakor tudi vašemu tisku za prijateljski sprejem. Vlada českoslovaške republike je z veliko radostjo prejela vest o prvi skupni konferenci predstavnikov male antante in Poljske, ki je sklicana v Belgradu, da se doseže sporazum o skupni nalogi dela, ki ga je treba izvesti na konferenci v Genovi. Mi želimo sodelovati pri gospodarski obnovi Evrope. Doseči moramo iskreni in prijateljski sporazum z našimi velikimi zavezniki, in ž njimi moramo lojalno in skupno sodelovati. Mi vsi želimo, da dosežemo dolg in trajen mir, ki bo zagotovil našim narodom miren gospodarski razvoj. V zgodovini narodov imamo mnogo primerov, ko nam dokazujejo, da so tudi mali narodi mogli uspešno doprinesiti s svojim delom in svojimi žrtvami k ustvaritvi intelektualnih in moralnih vrednot sveta. Uverjeni smo, da mi vsi želimo, da doseže naša konferenca popoln uspeh. Mi vsi hočemo vse svoje moči posvetiti k obnovi gospodarskega življenja in rekonstrukcije nove Evrope. Dobro znamo, da bo treba delovati z naporom in da bo treba napeti vse sile naroda.

Mi smo pripravljeni v veliki meri sistematično in udano sodelovati in pri tem nas vodijo priručne želje do končnega uspeha. Nadejamo se, da bodo vsi dobro razumeli te naše napore. Želimo da genovska konferenca doseže in zajame dolg in trajen mir, možnost razvoja gospodarskih sil in intelektualnega napredka za blagostanje človeštva. — Govor poslanika Kaline so navzoči poslušali z velikim zadovoljstvom in zanimanjem in mu ob koncu živahno plaskali.

Vsi govori so bili govornjeni v francosčini, v katerem jeziku se sploh vodijo vse razprave in bodo sestavljeni tudi vsi zapisniki.

ADVERTISING.

HAMBURG

Direktna vožnja z čudovitimi novimi "O" parniki. Potovanje za vse kraje Evrope.

ARAGUAYA 22 aprila
VETRIST 20 aprila
VANDYCK 17 junija
VAUBAN 12 julija
ORPESA 29 aprila; 10 junija; 22 julija
ORBITA 13 maja; 24 junija; 5 avg.
ORDUNA 15 aprila; 27 maja; 8 julija
Naravnost v Cherbourg, Southampton, Hamburg.

Vse zaprte kabine. Nobenih posebnih pristojbin.

ROYAL MAIL
STEAM PACKET COMPANY
SANDERSON & SON INC. AGENTS
26 Broadway New York
— ali katerikoli parobrodni agent. —

POZDRAV

Predno se podam na parnik "France", pozdravljam še enkrat vse prijatelje in znanee širom Amerike, posebno pa tiste, ki so me spremlili na kolodvor. Pozdravim tudi vse članе društva v Collinsburgu in jim želim mnogo napredka. Nasvidenje! — John Ferjan.

O POTOVANJU.

Za potovanje upomlad, poleti in začetkom jeseni je dragi razred na preokeanskim parnikih že več mesecev naprej razprodan. Že sedaj je težko dobiti prostore drugega razreda za junij in druge mesece. Le malo prustorov je še na razpolago. Kdor bi tedaj hotel potovati prihodnje mesece v drugem razredu, naj nam takoj namani, da mu preskrbimo prostor.

Frank Sakser State Bank.

POTOVANJE IZ EVROPE.

Ako imate sorodnika v Avstriji ali Nemčiji, kateri je tam pristojen ter želi priti v Ameriko, ga vamorete sedaj dobiti sem. Ne lalje zamorejo sedaj ameriški državljani dobiti žene in otroke izood 18. leta iz Jugoslavije ali zadenega ozemlja.

Avstrijski podaniki morajo plaati vizej pri ameriškem konzulu v amerikanskim denarjem in ravno tako morejo na Ellis Islandu vnoto \$25.00 pokazati v ameriških dolarjih.

Glede denarnih pošiljatev v U. S. dolarjih, za vsa pojasnila glede potovanja, potrebnih listin affidavitov in vnoznih listkov e obračajte na najstarejšo slovensko tvrdko:

Frank Sakser State Bank,
32 Cortlandt St., New York, N. Y.

SLOVENSKA BANKA

Zakrajšek & Česarek

70 — 8th AV., NEW YORK, N. Y.
(med 15. in 16. cesto)

pošilja denar v Jugoslavijo, Italijo itd.; — prodaja vozne listke za vse važnejše črte; — izvršuje notarske posle, ki so povezani s tujimi kraji. — Cena vedno med najnižjimi. — Telefon: Watkina 7632

Dospelo je novo suho grozdje.

Mušketel zelo sladke debele jagode, boksa 50 funtov .. \$6.50
Čihar grozdje največje in najsladkejšje jagode, boksa 50 funtov \$7.50
Malo črno grško grozdje, zelo sladko, boksa 50 funtov .. \$6.50
Cesplje fant po 10 centov. Za večja naročila posebne cene. Pošljite \$5. na račun vaše bokse in naročite in poslali bomo takoj.
BALKAN IMPORTING CO.
51-53 Cherry Street
New York, N. Y.

Dr. Koler

SLOVENSKI ZDRAVNIK
638 Penn Ave. Pittsburgh, Pa.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik specializirani v Pittsburghu, ki ima 24-letno prakso v zdravljenju vseh možnih bolezni.

Zaustupljenje krvi iz zdravniške glasovite 606, ki ga je izumel dr. prof. Erlich. Če imate mogoče ali mehurske po telesu, v grlu, izpadanje las, bolečine v kosteh, pridite in izčistite vam bom kri. Ne čakajte, ker ta bolezen nalezje.

Vse možne bolezni zdravim po okrajšani metodi. Kakor hitro opazite da vam preneha bolezen, ne čakajte, temveč pridite in jaz vam ga bom zopet povrnil.

Hyrosol ali vodno kloro ozdravim v 24 urah in sicer brez operacije. Bolezni mehurja, ki povzročajo bolečine v križu in hrbtu in včasih tudi pri puščanju vode, ozdravim z gotovostjo.

Revmatizem, trganje, bolečine, otekline, srbočice, skrofile in druge kožne bolezni, ki nastanejo vsled nečiste krvi, ozdravim v kratkem času in ni potrebno ležati.

Nekateri drugi zdravniki rabijo tolažbe, da vas razumejo. Jaz znam že iz starega kraja, zato vas lažje zdravim, ker vas razumem slovenski. Uradne ure: ob delavnikih od 9. do 5. Ob nedeljah od 9. do 2.

KRETANJE PARNIKOV

Kedaj približno odplujejo iz New Yorka.

ORDUNA	15 aprila	—	Hamburg	NOORDAM	10 jun.	—	Boulogne
RYNDAM	15 aprila	—	Boulogne	AQUITANIA	13 jun.	—	Cherbourg
AMERICA	15 aprila	—	Cherbourg	PARIS	14 junija	—	Havre
FINLAND	22 aprila	—	Cherbourg	CHICAGO	15 jun.	—	Havre
HOMERIC	15 aprila	—	Cherbourg	ROTTERDAM	17 junija	—	Bzologne
SAXONIA	18 aprila	—	Hamburg	MAJESTIC	17 junija	—	Cherbourg
PENNISULA	20 aprila	—	Cherbourg	LAPLAND	17 jun.	—	Cherbourg
OLYMPIC	22 aprila	—	Cherbourg	HUDSON	17 jun.	—	Bremen
POTOMAC	22 aprila	—	Cherbourg	CARONIA	17 jun.	—	Cherbourg
LA TOURAINE	22 aprila	—	Havre	VANDYCK	17 junija	—	Hamburg
MAURETANIA	25 aprila	—	Cherbourg	CARONIA	17 jun.	—	Hamburg
ARABIC	25 aprila	—	Genoa	BERENGARIA	20 junija	—	Cherbourg
MANCHURIA	25 aprila	—	Genoa	MONGOLIA	21 jun.	—	Hamburg
HANOVER	26 aprila	—	Hamburg	OLYMPIC	21 jun.	—	Cherbourg
PARIS	26 aprila	—	Bremen	LAFAYETTE	24 jun.	—	Havre
ROCHAMBEAU	26 aprila	—	Havre	ORBITA	24 jun.	—	Cherbourg
ORPESA	27 aprila	—	Havre	AMERICA	24 jun.	—	Bremen
ZEELAND	29 aprila	—	Hamburg	RYNDAM	24 jun.	—	Boulogne
N. AMSTERDAM	29 aprila	—	Cherbourg	FRANCE	28 jun.	—	Havre
LONE STAR ST.	29 aprila	—	Boulogne	MAURETANIA	27 jun.	—	Cherbourg
AQUITANIA	2 maja	—	Cherbourg	MINNEKAHDA	28 jun.	—	Hamburg
ST. PAUL	3 maja	—	Hamburg	LA TOURAINE	29 jun.	—	Havre
LA SAVOIE	6 maja	—	Havre	HOMERIC	1 julija	—	Cherbourg
G. WASHINGTON	6 maja	—	Cherbourg	SAXONIA	1 julija	—	Hamburg
HOMERIC	6 maja	—	Cherbourg	PR. MATOIKA	1 julija	—	Bremen
KROONLAND	6 maja	—	Cherbourg	ANTONIA	1 julija	—	Bremen
NOORDAM	6 maja	—	Boulogne	AQUITANIA	4 julija	—	Cherbourg
YORK	10 maja	—	Boulogne	PARIS	5 julija	—	Havre
FRANCE	10 maja	—	Boulogne	ROCHAMBEAU	6 julija	—	Havre
CHICAGO	11 maja	—	Havre	FINLAND	1 julija	—	Cherbourg
LAPLAND	13 maja	—	Cherbourg	MANCHURIA	5 julija	—	Hamburg
ORBITA	13 maja	—	Cherbourg	ARABIC	8 julija	—	Genoa
OLYMPIC	13 maja	—	Cherbourg	MAJESTIC	8 julija	—	Cherbourg
HUDSON	13 maja	—	Cherbourg	ORDUNA	8 julija	—	Cherbourg
POTTERDAM	13 maja	—	Boulogne	LONE STAR ST.	8 julija	—	Cherbourg
CARONIA	13 maja	—	Cherbourg	N. AMSTERDAM	8 julija	—	Boulogne
ANDANIA	13 maja	—	Cherbourg	PRES. WILSON	8 julija	—	Trst
MAURETANIA	16 maja	—	Cherbourg	ORPESA	10 jun.	—	Hamburg
MONGOLIA	17 maja	—	Hamburg	ST. PAUL	12 julija	—	Hamburg
MAJESTIC	20 maja	—	Cherbourg	BERENGARIA	12 julija	—	Cherbourg
RYNDAM	20 maja	—	Boulogne	VAUBAN	12 julija	—	Havre
AMERICA	20 maja	—	Cherbourg	ZEELAND	12 julija	—	Cherbourg
PRES. WILSON	20 maja	—	Trst	OLYMPIC	15 julija	—	Cherbourg
VETRIST	20 maja	—	Hamburg	NOORDUNA	15 julija	—	Boulogne
ORPESA	23 maja	—	Cherbourg	LA SAVOIE	15 julija	—	Havre
PARIS	24 maja	—	Havre	G. WASHINGTON	15 julija	—	Cherbourg
SAXONIA	25 maja	—	Hamburg	MAURETANIA	18 julija	—	Cherbourg
LAFAYETTE	20 maja	—	Havre	ARGENTINA	15 julija	—	Trst
MANCHURIA	24 maja	—	Hamburg	ANDANIA	22 julija	—	Cherbourg
LA TOURAINE	27 maja	—	Cherbourg	ROTTERDAM	22 julija	—	Boulogne
ORDUNA	27 maja	—	Cherbourg	HOMERIC	22 julija	—	Cherbourg
FINLAND	27 maja	—	Cherbourg	LAFAYETTE	22 julija	—	Hamburg
PR. MATOIKA	27 maja	—	Cherbourg	ORPESA	22 julija	—	Hamburg
BERENGARIA	30 maja	—	Cherbourg	HUDSON	22 julija	—	Bremen
MINNEKAHDA	31 maja	—	Hamburg	MONGOLIA	26 julija	—	Hamburg
FRANCE	31 maja	—	Havre	FRANCE	26 julija	—	Havre
POTOMAC	31 maja	—	Bremen	CARONIA	29 julija	—	Cherbourg
ROCHAMBEAU	1 jun.	—	Havre	MAJESTIC	29 julija	—	Cherbourg
OLYMPIC	3 junija	—	Boulogne	PVNDAM	29 julija	—	Boulogne
N. AMSTERDAM	3 jun.	—	Cherbourg	VANDYCK	29 julija	—	Hamburg
ORPESA	3 junija	—	Hamburg	AMERICA	29 julija	—	Cherbourg
LONE STAR ST.	3 maja	—	Hamburg	AQUITANIA	1 avg.	—	Cherbourg
ZEELAND	6 junija	—	Cherbourg	PARIS	2 avg.	—	Havre
MAURETANIA	6 jun.	—	Cherbourg	CRETIC	8 avg.	—	Genoa
ST. PAUL	7 junija	—	Hamburg	BELVEDERE	10 avg.	—	Trst
LA SAVOIE	10 jun.	—	Havre	LA SAVOIE	12 avg.	—	Havre
G. WASHINGTON	10 jun.	—	Cherbourg	LAFAYETTE	19 avg.	—	Havre
HOMERIC	10 jun.	—	Cherbourg	PR. WILSON	23 avg.	—	Havre
KROONLAND	10 jun.	—	Cherbourg	ARABIC	26 avg.	—	Trst
					29 avg.	—	Genoa